

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט אבי פורג

המבקש:

אורי וגמן מינצר
ע"י ב"כ עוה"ד אניספלד יואב

נגד

המשיבה:

דוד לובינסקי בע"מ
ע"י ב"כ עוה"ד אילן שביט-שטריקס, עוה"ד אסף שביט-שטריקס ועוה"ד חן סדבון

פסק דין בבקשה לאישור תובענה ייצוגית

- 1 לפניי בקשה לאישור תובענה ייצוגית (להלן: "בקשת האישור") בהתאם להוראות חוק תובענות
- 2 ייצוגיות, תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות").
- 3 **מבוא**
- 4 1. המבקש, אורי וגמן מינצר (להלן: "המבקש"), טייס בהכשרתו ובמקצועו, מתגורר באזור עפולה
- 5 ועובד בנתב"ג. במועדים הרלוונטים לתובענה ולבקשה נסע המבקש ברכבו האישי למקום עבודתו
- 6 וכן לשירותו הצבאי בדרום הארץ.
- 7
- 8 2. המשיבה, דוד לובינסקי בע"מ (להלן: "המשיבה"), הינה חברה פרטית מאוגדת בישראל, ונמנית
- 9 עם יבואניות הרכב בשוק הישראלי. המשיבה משמשת כיבואנית הבלעדית של רכבי סיטרוואן, פיגיו
- 10 ואופל לישראל ומחזיקה ברשת מרכזי שירות המעניקה תיקונים וטיפולים לרכבים המיובאים
- 11 והמשווקים על ידה.
- 12
- 13 3. בקשת האישור הוגשה תחילה, ביום 27.12.20, כנגד המשיבה וכן כנגד Peugeot S.A (Groupe
- 14 Inc PSA) (חברה זרה מצרפת) (להלן: "היצרנית"). לתמיכה בבקשת האישור צורף תצהירו של
- 15 המבקש.
- 16 ביום 4.11.21 ניתן תוקף של פסק דין להודעת הסתלקות שהגיש המבקש מבקשת האישור כנגד
- 17 היצרנית וההליך כנגדה הסתיים.
- 18 ביום 6.7.22 הוגשה בקשת אישור מתוקנת כנגד המשיבה בלבד ואליה צורפו גם תצהירים משלימים
- 19 מטעם המבקש.
- 20

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

4. לטענת המבקש בבקשת האישור המתוקנת, המשיבה דיווחה דיווחים מטעים ואף שקריים, אשר פורסמו במודע על ידי לציבור הרחב בכלל וללקוחותיה בפרט. לטענתו, פרסומים אלו פורסמו בכוונה להטעות ולשכנע את המבקשים לרכוש רכבים שונים, שהרכבים אותם היצרנית מייצרת והמשיבה מוכרת עבורה (בבקשת האישור המתוקנת נטען כי המשיבה היא היבואן הבלעדי בישראל של רכבי היצרנית מתוצרת סיטרוואן (Citroen), פיגיו (Peugeot) ואופל (Opel)), הם רכבים חסכוניים וצורכים כמות דלק נמוכה באופן משמעותי מהצריכה בפועל.

עילות התביעה כפי שפורטו בבקשת האישור המתוקנת הינן: הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן"); עשיית עושר ולא במשפט לפי חוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979 (להלן: "חוק עשיית עושר ולא במשפט"); עוולת הרשלנות והפרת חובה חקוקה לפי פקודת הנזיקין [נוסח חדש] (להלן: "פקודת הנזיקין");

5. בבקשת האישור המתוקנת הוגדרה הקבוצה כדלקמן:

"כל מי שרכשו מהמשווקת רכב, פרטי או מסחרי, דיזל או בנזין אשר יוצר על ידי היצרנית, וזאת החל מינואר 2014, דהיינו עד שבע שנים עובר למועד הגשת הבקשה לאישור תובענה ייצוגית."

6. **הסעדים שנתבקשו בבקשת האישור המתוקנת** הינם: לשלם לחברי הקבוצה את מלוא נזיקיהם, הממוניים ושאינם ממוניים; לתקן מיידית את המידע המטעה בכל מדיה או דרך בה המשיבה מפרסמת אותו, לרבות בעלוני וחוברות הפרסום שלה; ככל שהמשיבה עשתה לאחרונה עסקאות עם לקוחות, ואלו טרם קיבלו את רכבם החדש, לחייב את המשיבה לזמן את כל אחד מהרוכשים הללו, לעדכן אותן בדבר תצרוכת הדלק האמיתית של הרכב שרכשו וככל שמי מהרוכשים הללו יבחר לבטל את העסקה, לאפשר לכל רוכש לבטלה, ללא כל חיוב או עלות ולהשיב מיידית כל תשלום ששולם ע"ח הרכישה; לחייב את המשיבה להודיע בצורה ברורה ונגישה לכל חברי הקבוצה על ההבדלים בתצרוכת הדלק (כל אחד לפי דגם המכונית שרכש מאת המשיבה) וזכאותם לפיצוי בהתאם להחלטת בית המשפט.

7. בשיבת 17.7.24 נחקרו **המבקש** והמומחה מטעמו מר **גיא יבגני** (להלן: "יבגני"), וכן נחקר מר **גיא רוטקופ**, מנהל מוצר של מותגי הרכב של קבוצת לובינסקי אצל המשיבה (להלן: "רוטקופ"). כעת לאחר שהגישו הצדדים סיכומיהם הגיעה העת למתן הכרעתי בבקשה לאישור תובענה ייצוגית.

תמצית טענות הצדדים

8. המבקש טען בבקשת האישור המתוקנת כי מהות הבקשה הינה דיווחים מוטעים ומטעים ואף שקריים, אשר פורסמו במודע על ידי המשיבה לציבור הרחב בכלל וללקוחותיה בפרט. פרסומים אלו פורסמו בכוונה להטעות ולשכנע את המבקשים לרכוש רכבים שונים, שהרכבים אותם היצרנית מייצרת והמשיבה משווקת עבורה, הם חסכוניים וצורכים כמות דלק נמוכה באופן משמעותי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 מהצריכה בפועל. באמצעות דיווחים אלו, המשיבה יצרה מצג שווא שקרי שסייע לה למכור יותר
2 רכבים ובמחירים גבוהים יותר, מאשר הייתה המשיבה מצליחה למכור לקהל הרחב, אילו הייתה
3 מפרסמת את צריכת הדלק האמיתית של המכוניות, אשר הייתה ידועה לה במועדים הרלוונטים
4 לבקשת האישור.
5 המבקש טען כי ביום 6.7.16 פורסמה על ידי היצרנית הודעה (להלן: "ההודעה") (ההודעה צורפה
6 כנספח א' לבקשת האישור), אשר לטענת המבקש, יש לראותה, לכל דבר ועניין כהודאת בעל דין
7 לפיה, המבדקים לפיהם פרסמה את נתוני צריכת הדלק אינם נכונים ואינם משקפים את צריכת
8 הדלק האמיתית של הרכבים המיוצרים על ידה. המבקש טען כי המשיבה ידעה ו/או צריכה הייתה
9 לדעת על כל פרסום של היצרנית באשר היא הנציגה הבלעדית של היצרנית בישראל. בין הרכבים
10 אשר פורטו בהודעת היצרנית, גם דגמי רכב המיובאים ומשווקים בישראל. בהודעה פורסם שצריכת
11 הדלק בפועל של הרכבים השונים, גבוהה משמעותית ובאופן קיצוני מהנתונים המפורסמים על ידה
12 בפרסומים רשמיים, בין היתר באתר המשיבה באינטרנט, בעיתונות, בטלוויזיה וכל מדיה בה
13 המשיבה מפרסמת. דבר ההודעה פורסם בכלי התקשורת בישראל כמו בעולם כולו (צילום כתבה
14 מאתר האינטרנט של העיתון כלכליסט מיום 7.7.16, צורף כנספח ב' לבקשה). המבקש טען כי
15 ההודעה מסתמכת ומפנה למחקרים ובדיקות שנעשו ביוזמת ובשיתוף היצרנית ומצביעים על פערים
16 משמעותיים בנתוני צריכת הדלק בכשלושים דגמי רכב עיקריים המיוצרים על ידי היצרנית,
17 כשחלקם גם מיובאים לארץ ונמכרים בישראל על ידי המשיבה. בהודעה דווח על פערים עצומים של
18 כשלושים אחוזים ולמעלה מכך, בין צריכת הדלק האמיתית לבין זו אשר דווחה על ידי המשיבה ו/או
19 היצרנית עד מועד זה (וגם לאחריו). ברבים מהדגמים הפערים מגיעים אף לחמישים אחוזים ואפילו
20 שישים אחוזי הפרש בין שני סוגי "הבדיקות". להודעה צורפו טבלאות צריכת דלק ופערים בין
21 הצריכה בפועל ובין הדיווחים לגבי הצריכה שמפרסמות היצרנית והמשיבה (הטבלאות הרלוונטיות
22 צורפו כנספחים ג' 3-1 לבקשה). בהודעה צויין כי בכוונת היצרנית לפרסם את תוצאות צריכת הדלק
23 האמיתית לעוד 20 דגמים שהיא מייצרת, מעבר לעשרות הדגמים אשר נכללו בהודעה. התוצאות
24 פורסמו בדו"ח בדיקה נוסף משנת 2017 (להלן: "דו"ח 2017") (דו"ח 2017 צורף כנספח ד' לבקשה).
25 המבקש טען כי חזקה על המשיבה שמלוא המידע והפרסומים היו ברשותה וידעתה.
26 המבקש טען כי קיימת לו עילת תביעה אישית וזכות להגיש תובענה ייצוגית. המבקש רכש מהמשיבה
27 ביום 7.3.18 רכב מסוג סיטרואן C3 Shine Pk (להלן: "הרכב"). המבקש רכש את הרכב לאחר שנציג
28 המכירות של המשיבה אישר לו, כי לפי בדיקות היצרן צריכת הדלק של הרכב הנרכש היא עשרים
29 ק"מ לכל ליטר בנזין. עבור המבקש צריכת הדלק החסכונית היא מהותית לאור היקף הנסיעות שלו
30 ושיקוליו האחרים. מהנדס מכוניות מטעם המבקש, מר יבגני, אשר בחן את צריכת הדלק של הרכב,
31 בתנאים סטנדרטיים ובאופן נהיגה מתון מצא כי ברכבו של המבקש המצוי במצב תקין ומתוחזק,
32 תצרוכת הדלק המיטבית לרכב הינה 16.85 ק"מ לליטר בנסיעה שמרביתה בוצעה בדרכים
33 בינעירוניות (חוות דעת המומחה יבגני צורפה כנספח ו' לבקשה המתוקנת). המשיבה טענה
34 בפרסומיה כי הרכב נוסע 20.4 ק"מ לליטר, פער של 21% בקירוב. המבקש טען עוד כי חישוב מדויק

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 יותר המתבסס על פרסומי צריכת הדלק בנסיעה עירונית ונסיעה בינעירונית להבדיל מפרסומי
2 צריכת הדלק 'המשולבת', מציג פער גדול יותר. המבקש קיים שיחה עם נציג המשיבה בעת ביקורו
3 במוסד המורשה ונציג המשיבה טען כי הפרסום הוא בתנאי מעבדה וכי אף אחד לא נוסע בצורה כזו.
4 גם כיום מפרסמת המשיבה נתונים מטעים באתר שלה (העתק פרסומי מאתר המשיבה צורף כנספח
5 ז' לבקשה). המבקש טען, כי הפרסום המוטעה של המשיבה הזיק לו וגרם לו נזק ממוני ונזק שאינו
6 ממוני.
7 לטענת המבקש, המשמעות העולה מההודעה ותוכנה היא כי כל אדם אשר רכש רכב שיוצר על ידי
8 היצרנית מכלל המותגים שנמכרים בארץ על ידי המשיבה: סיטרואן ופיז'ו כאשר רכבים אלו כוללים
9 רכבים פרטיים ומסחריים כאחד, הצורכים דלק מסוג דיזל או בנזין, הוטעה על ידי המשיבה להאמין
10 שצריכת הדלק של הרכב אותו רכש, נמוכה משמעותית מצריכת הדלק של הרכב הנרכש בפועל
11 והוטעה להאמין כי ההוצאות עבור הדלק שיהיה עליו להוציא בתקופה בה יחזיק את הרכב, תהיינה
12 נמוכות משמעותית מההוצאה בפועל אותה נאלץ ויאלץ בעתיד להוציא. בנוסף נטען, כי הפער מהווה
13 לא רק נזק כלכלי נטו. רבים מרוכשי הרכב, בוחרים רכב בעל צריכת דלק נמוכה, בין היתר, מתוך
14 מחשבה בדבר ההשפעה החיובית של צריכת דלק נמוכה על איכות הסביבה והאוויר. גם בשאר דגמי
15 המכוניות שמיוצרות על ידי היצרנית, ובוודאי בין הדגמים שעליהם הודיעה היצרנית כי תפרסם
16 תצרוכת דלק אמיתית, נתוני צריכת הדלק שמסרה ומוסרת המשיבה ללקוחות התגלו לאחר הבדיקה
17 כנמוכים משמעותית מצריכת הדלק בפועל. חלק מרוכשי הרכבים מהמשיבה אשר נושא איכות
18 הסביבה קרוב לליבם לא היו רוכשים את הרכב כלל אילו ידעו שהוא מזהם יותר משתיארו להם.
19 לטענת המבקש, לאור ההודעה, ניתן לראות כי לכל המאוחר כבר בחודש אוקטובר 2015, ידעה
20 המשיבה מכוח ידיעת היצרנית, כי הנתונים שהיא מפרסמת לציבור אינם נכונים ואף מטעים.
21 היצרנית הודיעה כבר אז כי בשל בעיית אמון מצד הצרכנים, היא תבדוק ותפרסם את הנתונים
22 האמיתיים של תצרוכת הדלק. המשיבה ודאי ידעה, או לכל הפחות היה עליה לדעת את העובדות,
23 אם לא את היקפו המדויק של ההבדל, זמן רב עובר למועד פרסום. לא מתקבל על הדעת כי רק
24 לאחר קבלת תוצאות המבדקים נשוא ההודעה נודע ליצרנית שהנתונים שהיא מפרסמת לאורך
25 השנים מוטעים ומטעים. ודאי הייתה סיבה לבדיקה הרחבה אותה ביצעה היצרנית עובר לפרסום
26 ההודעה. בדיקה זו סביר שבוצעה לאור טענות קודמות בדבר הבדלים בין צריכת הדלק המפורסמת
27 בפרסומים הרשמיים אל מול זו אשר לה טוענים רוכשי ונהגי הרכבים הרלוונטים. לטענת המבקש,
28 באוקטובר 2015, לאחר שנחשפה בעולם פרשת "דיזל גייט" של חברת פולקסוואגן, נאלצה היצרנית,
29 בחזקת העדר כל ברירה אחרת, להודות שנתוני צריכת הדלק של הרכבים אותם היא מייצרת, כפי
30 שהיא פרסמה לאורך שנים רבות, שגויים ומוטים באופן משמעותי לטובתה. אילוץ זה נבע מהודאה
31 בדבר חוסר אמון רחב בציבור ולא עקב רצונה של היצרנית בשקיפות. לטענת המבקש ידיעת היצרנית
32 שקולה לידיעת המשיבה שהיא המשווקת. בפועל, למרות ידיעת היצרנית אודות הטעות בנוגע
33 לצריכת הדלק לכל הפחות מאז אוקטובר 2015, המשיבה המשיכה להטעות אל כלל הרוכשים. זאת
34 כנראה מתוך רצון למכור עוד רכבים ולהגדיל את הרווחים, על חשבון הלקוחות המוטעים. בנוסף,

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 המשיבה נמנעה במתכוון מתיקון הנתונים המפורסמים על ידה. כך, גם לאחר שהיצרנית ביצעה
2 בדיקות מקיפות במהלך שנת 2017 כאשר נערכו מבחנים נוספים אשר בדקו את צריכת הדלק
3 האמיתית של הרכבים ואת נתוני פליטות המזהמים ברכבים אותם היא מייצרת ומוכרת. בכך
4 המשיכה גם המשיבה, המשווקת, את ההטעיה והרוכשים המשיכו להאמין שהנתונים המפורסמים
5 על ידי המשיבה הם נתוני אמת. בדו"ח השני נמצאו הבדלים אשר נעים בין כ-25% ועד קרוב ל-40%
6 בין צריכת הדלק במבחני הנסיעה המוסכמים ובין נתוני הפרסום של היצרנית. הדו"ח השני קבע כי
7 הסטיות בין המדידות בפועל ובין הפרסום הרשמי גדולות יותר למשל ברכבים בהם מותקנת מערכת
8 הילוכים אוטומטית (שנמכרים יותר בישראל מבאירופה) אל מול רכבים בעלי תיבת הילוכים ידנית.
9 עולה מכך, כי בישראל ממוצע הפערים בין המדידות בפועל ובין נתוני הפרסום הרשמי (אשר ברור
10 כי אינם מבטאים צריכה אמיתית של דלק) גבוהים מאשר הממוצע האירופי. המשיבה בהיותה
11 המשווקת הבלעדית של רכבי היצרנית בישראל, ידעה היטב כי נהג סביר, אשר הוא קונה הרכב
12 הממוצע, לא יכול בנהיגתו להשיג נתוני צריכת דלק המתאימים לפרסומים מטעמה. הדו"ח השני
13 שנערך בשיתוף עם היצרנית, קובע כי הבדיקות בכבישים פתוחים הן אפשריות, מהימנות, מייצגות
14 וניתנות לחזרה. לטענת המבקש, גם כיום, זמן רק לאחר שפורסמו ההודעות בדבר הטעות המקורית,
15 הפרסומים של המשיבה בנוגע לצריכת הדלק של הרכבים אותם היא מוכרת, עדיין מוגזמים
16 ומטעים. המבקש טען כי ידוע שקיימים תקנים שונים למדידה ודיווח בדבר צריכת דלק של רכבים.
17 באתר המשיבה מצוין קיומו של תקן חדש המכונה WLTP. תקן זה משקף בצורה מדויקת יותר
18 את צריכת הדלק והזיהום של כל רכב. תקן זה בודק בתנאי נהיגה אמיתיים את התנהגות הרכב
19 בשים לב למהירות, מרחק, אזור ועוד. לפי האתר, החברה מוכנה לשימוש בתקן החדש. יחד עם זאת
20 נמנעת היצרנית לפרסם נתונים על פי תקן זה. נוכח הודאת המשיבה אשר הבהירה שהנתונים
21 שפורסמו אינם נכונים, ברי כי לקוחות המשיבה ובניהם המבקש, הוטעו בחוסר תום לב מצידה,
22 להאמין כי החלטתם לרכוש רכב מהמשיבה דווקא, בין היתר מתוך מחשבה שצריכת הדלק של הרכב
23 נמוכה, הייתה שגויה וכי הם הוטעו בנתונים. לפיכך טען המבקש לנזקים ישירים בגובה עלות הדלק
24 העודפת אשר נאלצו חברי הקבוצה לרכוש מול הצריכה לה ציפו על פי פרסומי המשיבה וכן טען לנזק
25 לא ממוני, לרבות פגיעה באוטונומיה של הרצון החופשי.
26
27 9. מנגד, לטענת המשיבה בתשובתה לבקשה המתוקנת לאישור מדובר במקרה קיצוני ומובהק של
28 שימוש לרעה בהליכים משפטיים. בחירתו דה פקטו של המבקש "לוותר" לאחר כשנה מאז שהוגשה
29 הבקשה על נוכחות היצרנית בהליך ולזנוח הלכה למעשה טענות כנגדה בקשר לייצור וחובת הדיווח
30 המוטלות עליה, מונעת ממנו את יכולתו להוכיח את עילות התביעה נגד המשיבה. היות והרי אם
31 המבקש אינו יכול להוכיח שנפל רבב בנתונים שפורסמו ונמסרו על ידי היצרנית, הרי שממילא לא
32 יכולה המשיבה להימצא אחראית על עוולה כלשהי בגין פרסום הנתונים הנ"ל, מכיוון וגם אין חולק
33 שאינה יצרנית הרכב, וגם המבקש מודה שלא הייתה שותפה לביצוע בדיקות. המשיבה מעולם לא
34 פרסמה נתוני צריכת דלק וזיהום אוויר "שקריים" לגבי הרכבים אותם היא משווקת או הציגה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 נתונים מטעים בקשר לכך. אין כל טענה בבקשת האישור כי הבדיקות שערכה יצרנית הרכב או
2 המידע שמסרה היצרנית ליבואן הרכב, אינן נכונות ואין למשיבה שום סיבה לפקפק במידע שנמסר
3 לה על ידי היצרנית וארועי "פרשת דיזלייט" לא קשורים למשיבה או ליצרנית הרכב.
4 בקשת האישור שהוגשה בשנת 2016 אשר המבקש מצביע עליה כבקשה עם דימיון רב לבקשה דנן,
5 הסתיימה בפסק דין שניתן במסגרת ת.צ (מח' מרכז) 24708-07-16 **טווינה נ' PSA Groupe INC**
6 (23.7.17) (להלן: "**טווינה**"), שם דובר בטענות לפרסום נתונים לא נכונים לכאורה על צריכת דלק של
7 מכוניות מדגמי סיטרואן ונקבע כי בנסיבות העניין מוסכם על הצדדים כי התובענה נעדרת עילה
8 וסיכויי הצלחתה אפסיים. זאת, לנוכח פרסום נתוני צריכת הדלק בהתאם לחוק רישוי שירותים
9 ומקצועות בענף הרכב התשע"ו-2016 (להלן: "**חוק רישוי שירותים**") ותקנות אוויר נקי (גילוי נתוני
10 זיהום אוויר מרכב מנועי בפרסומת), תשס"ט-2009 (להלן: "**תקנות אוויר נקי**"), תוך ציון שנתוני
11 הצריכה בפועל עשויים להיות שונים ולכן קיבל בית המשפט את בקשת ההסתלקות ודחה את תביעת
12 המבקש ולא פסק שכר טרחה או גמול בשיעור כלשהו. הטיעון כי מדובר ב'ראשית ראיה' והעובדה
13 שהמבקש מבקש למחזר טענות מבקשה לאישור כושלת שהסתיימה בהסתלקות אינה עומדת
14 לזכותו, אלא לחובתו. כן טענה המשיבה כי אין כל הוראת דין הדורשת מהמשיבה לבצע בדיקה של
15 הנתונים הנמסרים לה מהיצרנית ביחס לרכבים המיובאים על ידה.
16 סעיף 3(א) לתקנות אוויר נקי (גילוי נתוני זיהום אוויר מרכב מנועי בפרסומת), תשס"ט – 2009 קובע
17 כי: "**נתוני צריכת הדלק... יהיו לפי בדיקת מעבדה, שבוצעו על ידי יצרן רכב מנועי בעבור נסיעה**
18 **עירונית ונסיעה בין-עירונית, בהתאם לתקן...**" וסעיף 4(ג) לתקנות מוסיף כי: "**במודעה לא יכללו**
19 **פרטים נוספים על הפרטים האמורים בתקנות 2 ו-3.**"
20 הסיבה לכך שנתוני צריכת הדלק נמדדים בתנאי מעבדה לפי קריטריונים אחידים היא כדי לנטרל
21 גורמים משפיעים, כגון סגנון הנהיגה, תוואי הדרך, פעולת מיזוג האוויר וכולי, על מנת שלצרכן תהיה
22 היכולת להשוות בין תצורות הדלק והשפעה על זיהום אוויר בין כלי הרכב השונים. בנוסף, המשיבה
23 גם דואגת לציין במפורש בפרסומים כי מדובר בנתוני מעבדה שנבדקו על פי תקן כפי שהתקבלו
24 מהיצרן וכי נתוני הצריכה בפועל עשויים להיות שונים. בנוסף, בהכרח, לא יכולה יצרנית כלי הרכב
25 לפרסם "נתוני צריכת האמת", הן בשל הוראות הדין והם משום שאלו משתנים כמובן בהתאם לאופי
26 הנהיגה, תנאי הדרך, אקלים וכו'. תביעות אחרות בהם מעורבים צדדים שלישיים שעניינן בפער בין
27 נתוני צריכת הדלק אשר הוצגו על ידי יבואניות כלי רכב בפרסומיהן, לבין נתוני צריכת הדלק בפועל
28 שלא בתנאי מעבדה והסתיימו בהסדרי פשרה במסגרת ת.צ 30071-07-13 (מח' ת"א) **הררי נ' טלקאר**
29 **חברה בע"מ** (10.11.20) (להלן: "**טלקאר**") ות.צ (מח' ת"א) 24925-11-11 **הורוביץ נ' יוניברסל**
30 **מוטורס ישראל בע"מ** (17.2.19) שונות עובדתית מהמקרה שלפנינו, היות והמשיבה מקפידה לציין
31 את הפערים האפשריים בין נתוני הדלק המתפרסמים מכוח הדין לבין הצריכה בפועל וגם לא תארה
32 בפרסומיה את דגם הרכב של המבקש כ"חסכוני" בדלק.
33
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 המבקש נקלע לכלל טעות מז'ורית בקשר לאמור בהודעה מיום 6.7.16, אשר עליה הוא משליך יתבו
2 ואשר בה לשיטתו הודתה היצרנית בדיווח של נתונים שגויים. כל שנאמר בהודעה באתר הוא כי לאור
3 צפי המעבר לשיטת מדידת נתוני צריכת דלק וזיהום אוויר שטרם נכנסו לתוקף באיחוד האירופי
4 באותה העת, בחרה היצרנית באופן שקוף, כדי לתת ללקוחותיה מידע טוב יותר עד כניסת התקן
5 לתוקף, לפרסם נתוני צריכת הדלק של דגמיה באתר שלה לפי מדידות בתנאי נהיגה אמיתיים,
6 בהתבסס על פרוטוקול שפותח עם שני ארגונים לא ממשלתיים ואושרו על ידי צד שלישי בלתי תלוי.
7 המבקש התרשל ולא טרח לתרגם את המסמכים בשפה האנגלית עליהם הוא הסתמך בבקשתו,
8 במקום זאת הוא בחר להתייחס לתוכן ההודעה "בתרגום חופשי" פרי ראשו.
9 יתרה מכך, המבקש מסתמך על הפרסום כ"הודאת בעל דין" כאשר בחר באופן מודע לוותר על בעל
10 הדין לו מיוחס הפרסום. המבקש יודע היטב את זהות היצרנית ובחר שלא לצרפה גם לאחר שהוגשו
11 תשובות לבקשה המקורית, והוא בחר לנהל את ההליך בלי היצרנית חרף הצהרתו שהיצרנית היא
12 הגורם אצלו מצויות רוב רובן של העובדות המהוות את הבסיס לבקשתו ושהיא גורם נדרש לבירור
13 עובדות הבקשה. בחירתו של המבקש "לוותר" על נוכחות היצרנית בהליך ולזנוח הלכה למעשה
14 טענות כנגדה בקשר לייצור וחובת הדיווח המוטלת עליה, שומטת על פני הדברים את יכולתו של
15 המבקש להוכיח את עילת התביעה האישית והייצוגית (המוכחשת) כנגד המשיבה.
16 עוד טענה המשיבה כי בדיקות המעבדה בתקינה האירופית בוצעו עד לפני כמה שנים בפרוצדורת
17 המדידה NEDC – מחזור נהיגה אירופאי חדש- New European Driving Cycle (להלן: "NEDC"), אשר הייתה בשימוש מעל לכ- 30 שנים ועודכנה פעם אחרונה בשנות התשעים של
18 המאה הקודמת. עם ההתקדמות בטכנולוגיית הרכב ושינויים בתנאי הנהיגה בשנים האחרונות
19 פותחה באירופה שיטה חדשה המתאפיינת במחזור נסיעה המשקף יותר טוב את צריכת הדלק
20 ופליטות המזהמים מהרכב בתנאי אמת הנקראת Worldwide Harmonised Vehicle Test -
21 WLTP (להלן: "WLTP") אשר הוצגה ביוני 2016. ביום 1.9.18 ה-WLTP הפכה להיות פרוצדורת
22 התקינה המחייבת לכל מכונית נוסעים חדשה שעולה על הכביש ומיום 1.1.21, על יצרני הרכב ככלל
23 לדווח על צריכת דלק ופליטת זיהום אוויר רק לפי שיטת WLTP ואין אפשרות להמשיך לפרסם לפי
24 השיטה הישנה. כמו כן, לאור השינויים שנעשו, פרסם המשרד להגנת הסביבה ביום 3.6.20 הנחיות
25 בדבר גילוי נתוני צריכת דלק וצריכת חשמל מכלי רכב בפרסומות, בהן נקבע בין היתר כי לאור
26 המעבר לשיטת WLTP יש לציין נתון אחד משולב של צריכת הדלק, ולא בחלוקה לנסיעה עירונית
27 ובינעירונית שהייתה נהוגה לפי ה-NEDC (העתק ההנחיות בדבר גילוי נתוני צריכת דלק וצריכת
28 חשמל בפרסומות מיום 3.6.20 צורף לתצהיר התומך בתשובה כנספח 1). הטענה הכביכול עובדתית
29 בבקשה בה מתיימר המבקש לאחוז לפיה כיום למרות שקיים תקן בדיקה חדש לצריכת הדלק
30 "המכונה WLPT", כפי שלמד מאתרה של המשיבה, היא נמנעת מלפרסם את נתוניה על פי תקן זה,
31 הינה טענה סתמית ללא בסיס.
32 גם ההודעה שצרף המבקש לבקשת האישור כנספח א', היא מוקדמת למועד בו רכש את רכבו, כך גם
33 הכתבה העיתונאית שפורסמה בעקבותיה, וצורפה כנספח ב' לבקשה. כלל הוא כי כתבה שפורסמה
34

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בתקשורת אינה ראייה לאמיתות תוכנה, אולם בלאו הכי המבקש כלל לא היה לקוח של המשיבה באותה העת וכל המידע היה חשוף בפניו עובר למועד בו לטענתו ביקש לרכוש רכב. לפיכך גם אין קשר סיבתי בין הפרסום שאליו מתייחס המבקש לנזק הנטען ולרכישת הרכב על ידו. זאת, משום שאם אכן נכונה טענתו, כי רמת צריכת הדלק ברכבו היא נתון מהותי מבחינתו, הרי שיש להניח כי הוא העמיק חקר בטרם רכש את רכבו, ומן הסתם אף נתקל בפרסום משנת 2016 (שנעשה עובר לרכישת הרכב על ידי המבקש), שממנו כביכול למד את טענותיו דהיום, ממילא אין למבקש עילת תביעה אישית בכל מקרה.

בכל הנוגע לדגם הספציפי של רכב המבקש, סיטרואן C3, בבקשת האישור המתוקנת על נספחיה, לא קיים כל פרסום של המשיבה שבו היא משווקת את הרכב האמור כחסכוני בדלק או כידידותי לסביבה. במפרט של הרכב אותו רכש המבקש מצוין הנתון לגבי צריכת דלק משולבת שהוא 20.4 ק"מ לליטר. חרף כך שהמפרט הנ"ל (צורף כנספח 3 לתשובה) הוא חלק בלתי נפרד מהזמנת הרכב של המבקש לא טרח המבקש לצרפו לבקשת האישור אולם לאחר התיקון של הבקשה הוא הודה שזה המפרט שהוצג לו. באותו מפרט נרשם מתחת לנתוני טבלת תצרוכת דלק (ק"מ לליטר) כך: **"נתוני תצרוכת הדלק המופיעים בפרסום זה הינם כפי שהתקבלו מן היצרן, על פי בדיקה בתנאי מעבדה לפי התקן האירופי... תצרוכת הדלק בפועל מושפעת מאופן הנהיגה, תנאי הדרך וגורמים נוספים והיא עשויה להיות שונה מן האמור בפרסום זה"**.

המבקש לא הביא כל ראיה לקיומה של הטעיה או נזק ולפיכך המסקנה היחידה המתבקשת היא שאין ביכולתו להוכיח את עילת התביעה האישית הנטענת שעומדת לזכותו כנגד המשיבה. המבקש לא הוכיח כי נגרם לו נזק כלשהו. המבקש לא הראה כי במכוניות אחרות באותה קטגוריה הפער בין נתוני המעבדה לנתונים בפועל הוא קטן יותר מהפער ברכבו, כך שהיה מתאפשר לו לבחור במכונית חסכונית בקטגוריה שלה.

בקשת האישור נעדרת תשתית ראייתית ראשונית ונשענת על אסמכתאות בלתי קבילות; יש לדחות את הבקשה בהעדר זהות בין עילת התביעה האישית הנטענת לעילת התביעה הקבוצתית הנטענת; יש לדחות את התובענה כנגד המשיבה מחמת העדר עילה, אין בסיס לטענה שנפל דופי בפרסומים ואין לבוא בטרופיה למשיבה, משלא הצביע המבקש על נזק הרי שיש בכך כדי לחזק את המסקנה בדבר העדר עילת תביעה; המבקש נעדר עילת תביעה אישית; התובענה אינה עומדת בדרישות חוק תובענות ייצוגיות; ותובענה ייצוגית אינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין; המבקש אינו בגדר מייצג הולם הפועל בתום לב; ויש לפסוק הוצאות לדוגמה לטובת המשיבה.

10. בתגובתו לתשובה לבקשת האישור המתוקנת הוסיף המבקש וטען כי ללא כל קשר לחובה שבדין לסימונים שונים, דוגמת "צריכת דלק", הרי שבמקרה הנדון המשיבה ידעה בכל מועד רלוונטי לתביעה כי קיימות שתי שיטות שונות למדידת צריכת הדלק. אין חולק כי במועד הרלוונטי המשיבה לא הייתה מחוייבת לעשות שימוש בשיטת המדידה החדשה. אין חולק כי המשיבה לא הפרה הוראות

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 חוק הסימון ואינה חבה בפלילים. הטענה הינה כי המשיבה ידעה היטב, הן מהמידע המגיע אליה
2 מהיצרנית והן מכוחה של תביעה קודמת אשר ביקשו להגיש כנגדה, על השיטה החדשה למדידת
3 צריכת הדלק והן על הפערים העצומים בין שתי שיטות המדידה. המשיבה בחרה מנימוקים כלכליים
4 שלה, להמנע מהצגתה של השיטה החדשה בפני לקוחותיה ולהמתין עד למועד בו תהיה מחויבת
5 בהצגת שיטה זו. המשיבה נמנעה לחלוטין מהצגת הפערים העצומים בין השיטות. המשיבה נמנעה
6 מהסבר כלשהו על ההבדל בין השיטות. השימוש בשיטת מדידה אשר בה הרכב אינו מפעיל צריכת
7 חשמל, דוגמת מזגן, בארץ ישראל החמה, הינו מגמתי ובא לשרת את המשיבה על חשבון המידע
8 שניתן לצרכניה. מה גם שקיימת חובת הדלקת אורות משך כמחצית השנה, מה שמוביל לצריכת
9 חשמל, ללא שיקול דעת הנהג. לאורך כל כתב התשובה שלה, המשיבה לא טענה כאילו עובדה זו
10 הוצגה בפני הצרכנים, למעט האמירה הסתמית כי הצריכה בפועל מושפעת מפרמטרים נוספים. דבר
11 לא נאמר בכתב תשובת המשיבה על כך שהבדיקה במעבדה כלל אינה תואמת או אפילו קרובה
12 לנהיגה של נהג סביר כלשהו.

13 בכל הנוגע לטענה בדבר יצרנית הרכב. המבקש שביקש לתבוע גם את יצרנית הרכב אינו מיוצג על
14 ידי עורכי דין מצרפת והאמין בתום לב כי מצא את פרטי היצרן המתאימים, אולם שתי המשיבות
15 העמידו אותו על טעותו. המשיבה תוקפת את העדרה של היצרנית אבל לא ביקשה לצרפה להליך ולא
16 טרחה לציין מי היא היצרנית האמיתית ולמעשה הסתירה זאת מבית המשפט.

17 טענות המשיבה בנוגע להליך הקודם בעניין **טווינה** הן טענות שלא בתום לב. ההליך הסתיים בבקשת
18 הסתלקות, אך המשיבה אינה מציגה את ההסכם כי הוא חוסה תחת סודיות עליה הוסכם במסגרת
19 ההסכם. המשיבה מפנה לדברי בית המשפט בפסק הדין אך אין מחלוקת כי בתיק טווינה לא נקבעו
20 עובדות כלשהן על ידי בית המשפט ובית המשפט רק קיבל את דברי הצדדים כי התביעה נעדרת עילה
21 ולא קבע זאת כעובדה ואנו לא יודעים מה הניע את המבקש שם להסכים להצהרה האמורה. נקל
22 היה על המשיבה להציג את ההסכם שנערך עם המבקש בטווינה ולהסיר ספק בנושא.

23 זאת ועוד. טענת המשיבה כי לא חלה עליה חובה לבדוק את הנתונים הנמסרים לה על ידי היצרנית
24 היא שערוריה. ראשית, מי שמפרסמת את הנתונים אינה פטורה מאחריות, שנית, כלום המשיבה
25 מבקשת להטיל את האחריות על הלקוחות שלה עצמה, האם עצם העברת הנתונים שקיבלה
26 מהיצרנית לצרכן אינה מהווה אישור כי המשיבה מאשררת את הנתונים או לפחות מסכימה להם,
27 האם אי פעם עלתה טענה כי המשיבה מטילה ספק בנתונים או שצוין בפרסום כי אלו נתוני היצרן
28 והיא אינה נושאת באחריות בגינם או כי קיים בידיה ספק באשר לאמיתות הנתונים. התשובה לכל
29 אלה היא שלילית. כמו כן, ניסיון המשיבה להתחבא מאחורי הדין בנוגע לחובת הפרסום לא יצלח.
30 החובה שבדין היא רף מינימלי. זוהי חובה לפרסם עובדות שבעבר לא פורסמו בדבר צריכה וזיהום.
31 אין הפרסום המינימלי מאפשר הטעיה בדרך של אי פרסום מידע קיים אחר. עצם ההתבססות על
32 בדיקות מעבדה אינה פסולה, אולם כאשר בדיקות היצרנית עצמה מעלות כי בדיקות המעבדה אינן
33 ניתנות לשיחזור בנהיגת כביש וכי הן רחוקות מרחק רב ביותר מנתוני הצריכה בנסיעה רגילה בכביש,
34 הרי אז המשיבה הייתה חייבת להציג מול נתוני בדיקות המעבדה, גם מידע מפורט כגון הבדיקות של

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 נסיעת הכביש, או פירוט של הסיבות להבדלים. הצגה זו צריכה להיות ברורה ולא על דרך הפניה
2 להוראות חוק או תקינה שאינה אומרת דבר לצרכן הסביר. כלומר, אפילו מתאפיינת הבדיקה
3 שהוצגה בידי המשיבה כמהימנה, הרי שהיא לחלוטין לא תקפה. תהייה בדיקת המעבדה מדוייקת
4 ככל שתהיה, אין זה אומר כי היא בוחנת כלל את שהיא מתיימרת למדוד, מונח הידוע בתחום שיטות
5 המחקר כ"תוקף". הטענה כי "תתכן סטייה" היא מיצג ממנו יבין הלקוח כי הבדיקה אינה משקפת
6 תצורות דלק במדוייק, למשל בשל כך שהבדיקה נערכה במהירות קבועה, מה שהצרכן לא יוכל
7 להשיג לעולם. לפיכך, יניח צרכן סביר כי קיימת סטייה של אחוזים בודדים בין מדידה זו לצריכה
8 בפועל אך לא כי קיימת סטייה של עשרות אחוזים כפי שמעידים נתוני האמת. פרסומי המשיבה אינם
9 מזהירים את הצרכנים כי מדובר במידע בלתי רלוונטי, להיפך הם מטעים בכוונת מכוון. מדובר
10 בהטעיה ביודעין, הצגת בדיקה חסרת תוקף ושאינה רלוונטית כלל לשיקולים העומדים בפני רוכש
11 רכב, כתקפה, תוך זריית חול בעיני הלקוחות, כאילו תיתכן סטייה זעירה.
12 גם טענת המשיבה כאילו הרכב אותו רכש המבקש לא הוצג לו כרכב חסכוני אין בה דבר. הנתונים
13 שהוצגו למבקש, טענו במפורש כי מדובר ברכב חסכוני ביותר (מעל 20 ק"מ לליטר דלק). העובדה כי
14 רכב מסויים צורך כמות מסוימת של דלק למרחק נסיעה מסוים, היא הקובעת אם הרכב חסכוני או
15 לא. העובדה שקיים פער כה גדול בין המצג שהציגה המשיבה לעובדות בשטח, כמו גם מול תוצאות
16 בדיקת היצרנית, מהווה הטעיה. כמו כן, נציג המשיבה עצמה אמר למבקש אישית כי אין כל אפשרות
17 לנהוג בפועל בצריכת הדלק המתקבלת בנתוני המעבדה. כמו כן, הטענות בדבר "תרגום חופשי" של
18 פרסומיה הרשמיים של היצרנית אינן תומכות בטענות המשיבה. אין טענה כאילו התרגום הוא שגוי.
19 זו טענה פרוצדורלית כאשר כל עוד לא הוגש מלוא המסמך ממילא לא עלה הצורך בתרגומו המלא.
20 גם לא נקבעה שיטה להכרה בתרגום כזה או אחר אל מול "התרגום החופשי". והמשיבה לא טרחה
21 להביא תרגום מטעמה הסותר את התרגום האמור ולא צרפה חוות דעת מומחה שיתמוך בטענה
22 בדבר אי כשירות התרגום.
23 הטענה כי בעת פרסום "ההודעה" עדיין לא היה המבקש לקוח של המשיבה אינה ברורה. האם יש
24 בכך כדי לסתור את הטענה כי המשיבה ידעה על הפרסום שבהודעה? או לחייב לקוח פוטנציאלי
25 לבצע מחקר כפי שבוצע בפועל לאחר שנלמדה ההטעיה הנטענת. המשיבה מבקשת בתשובתה להסיט
26 אש להבדלים בין שתי שיטות המדידה אולם טענת המבקש כי בין שיטות המדידה שבמעבדה ובין
27 נהיגת כביש קיים פער עצום אשר היה ידוע למשיבה והיא לא הביאה אותו בפני לקוחותיה. ציון
28 "אזהרה" קצרה ולא ברורה על קיומה של השפעה על צריכת הדלק עקב תנאי נהיגה ותחזוקת הרכב
29 אינה מספיקה כמובן כדי להבהיר את ההבדל העצום הזה אלא עושה את ההיפך, מטעה ומציגה את
30 בדיקת היצרן כרלוונטית.
31
32

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

הניסיון לרמוז כי רכבו של המבקש אינו תקין, אין בו דבר. המשיבה יכולה היתה לבדוק את הרכב ולגלות את מצבו האמיתי, אך בחרה שלא לעשות כן. יתרה מכך, המומחה מטעם המבקש ביצע את הבדיקה, לאחר שביצע בדיקה וטיפול ברכב. טענת העדר קיום נזק אינה ברורה, המבקש הביא חישוב מתמטי של הבדלי הצריכה לפי נסיעה והמשיבה לא הביאה כל חישוב נגדי או נתונים הסותרים את חישובי המבקש. בנוגע ליריבות, כבר נטען כי הפרסומים של המשיבה הם מטעמה ואין רלוונטיות אם היא מקבלת מידע מצד שלישי קשור אחר. האחריות לתוכן הפרסומים היא על המפרסם אותם. העובדה כי הפרסום הקיים עונה על דרישות החוק המחייבות, אינה פוטרת את המפרסם מחיובים על פי הדין האזרחי בקשר עם הטעיה, וודאי עת זו מבוצעת ביודעין. המשיבה אינה מכחישה את השיחה אותה קיים המבקש עם נציגה לפיה לא ניתן לנהוג בנתוני צריכה כפי שאלו מתקבלים במעבדה. המשיבה אינה מכחישה כי ידעה אודות הפער, והיא מתחבאת מאחורי נימוקי התקן המחייב באותה עת והחובה להציג נתון כלשהו, בלתי רלוונטי ואף מטעה, ככל שיהיה. המבקש טען עוד, כי ניהול תביעתו בדרך של תובענה ייצוגית מתאים לסיטואציה הנוכחית כאשר סיכויי קבלת התביעה טובים.

טענות הצדדים בסיכומיהם

11. המבקש חזר בסיכומיו על טענותיו והדגיש כי בעת רכישת הרכב לא הוסברו לו בשום צורה ההבדלים הקיימים בין הצגת נתוני צריכת הדלק של הרכב בפרסומי המשיבה ובדברי נציג המכירות מטעמה, ובין נתוני הצריכה הממשיים בנסיעה בדרך. בפועל, קיים הבדל משמעותי ביותר בין נתוני הצריכה במפרט אשר הוצג למבקש והמשיך להיות מוצג תקופה ארוכה על ידי המשיבה ובין נתוני הצריכה בפועל בנסיעה של כל הרכבים הנמכרים על ידי המשיבה בישראל. המשיבה ידעה על ההבדל המהותי בנתוני הצריכה, זאת לאחר פרסום בדיקות מקיפות אותן ביצעה היצרנית המיוצגת בישראל על ידי המשיבה, בהן נמצאו הבדלים של עשרות אחוזים בין נתוני הצריכה "בפועל" ובין נתוני המפרט אשר כולם נמדדים בתנאי מעבדה, לפי מפרט שמרכיביו לא מופיעים או מפורסמים באיזה מפרסומי המשיבה. יתרה מכך, המשיבה כללה בפרסומיה הסתייגות ממנה עולה דווקא כי נתוני המדידה מציאותיים, מדמים נסיעה בכביש וכי קיימת השפעה לאופן הנהיגה ותנאי הדרך ועשויה להיות לאלו השפעה על צריכת הדלק בפועל. בחודש יולי 2016, זמן רב לפני רכישת רכבו של המבקש, יצרנית הרכב פרסמה ברבים כי קיים הבדל משמעותי בין נתוני הצריכה בפועל של רכבים רבים מתוצרתה משמות מותג שונים לרבות רכבו של המבקש ובין נתוני המפרט המפורסמים על ידי היצרנית, אותם נתונים המפורסמים על ידי המשיבה בישראל. היצרנית לא פרסמה רק הודעה אלא פרסמה את נתוני הבדיקה שבוצעה על ידי גופים נטראליים ומצאו את ההפרש המתואר לעיל. אין כל אפשרות לנסיעה בפועל בתצרוכת הדלק המפורטת במפרטי המשיבה ומוצגים לקהל לקוחותיה, הקונים או המתעניינים, ואף לא צריכה הקרובה לכך. המבקש הציג חוות דעת מקצועית אשר בחנה את נתוני צריכת הדלק של רכבו שלו וזו תמכה תמיכה מלאה בטענה כי קיים הבדל משמעותי בין

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 נתוני הצריכה בפועל לאלו המפורסמים על ידי המשיבה. המבקש טען בסיכומיו, כי המשיבה ידעה
2 על תוצאות בדיקת היצרנית ולפיכך ידעה על ההבדל המשמעותי בין נתוני הפרסום המפורסמים
3 כנתוני "תצרוכת דלק" ובין נתוני הביצוע של הרכבים המשווקים על ידה. המשיבה הטעתה את
4 לקוחותיה לחשוב כי נתוני צריכת הדלק הינם אמיתיים או למצער קרובים לנתונים האמיתיים, עת
5 היא מודעת לכך כי ההבדל בין הנתונים הינו גבוה ומשמעותי. המשיבה בפרסומיה ובמחדליה
6 הטעתה בהצגת מפרט נתוני רכב אמיתי וכן התעשרה שלא כדין על חשבון לקוחותיה, אשר שילמו
7 תמורת מוצר מסוים מחיר מסוים ובפועל קיבלו מוצר נחות שאינו עומד במפרט הטכני עליו
8 התחייבה המשיבה ללקוחותיה. מעשי המשיבה מהווים רשלנות מעבר לעוללת ההטעיה. בפועל
9 המשיבה החביאה נתונה תחת כסות חובתה לפרסם נתונים מכוח הוראת חוק אוויר נקי, תשס"ח-
10 2008 (להלן: "חוק אוויר נקי"), אשר בפועל אין בינה ובין חובת פרסום נתוני אמת כל קשר. המשיבה
11 מטעה את לקוחותיה ביודעין או לכל הפחות בעצימת עין שכן אין כל ספק כי פרסומי היצרנית,
12 המיוצגת בלעדית על ידי המשיבה, גלויים בפני המשיבה. בפועל נגרמו למבקש נזקים ממשיים בגובה
13 הבדל צריכת הדלק אותה שילם מכיסו שנים וכן פגיעה באוטונומיה עת מנעה המשיבה מהמבקש
14 את אפשרות הבחירה המודעת בעקבות ההטעיה לחשוב כי נתוני צריכת הדלק של רכבו הם
15 כמפורסם על ידי המשיבה, ולא כפי שאלו מוצאים ביטויים בצריכה בפועל.
16 עדותו של המבקש הייתה רהוטה, שלמה ואמינה. המבקש לא התחמק משאלות או ממתן תשובות
17 ועדותו לא נסתרה. המבקש נחקר על מחדליו הנטענים בניהול הבקשה ולא על מעשיו בשעת קרות
18 העילה נשוא התביעה. המשיבה לא הביאה כלל חוות דעת נגדית כלשהי כנגד חוות דעת המומחה
19 מטעם המבקש. המבקש שב בחקירתו והצהיר כי נאמר לו מפורשות על ידי נציג המשיבה כי "זה
20 הנתונים האמיתיים". הובאה יותר מראשית ראיה כי נתוני הצריכה בפועל של רכבו של המבקש
21 רחוקים מאד מאלו אשר הוצגו לו ולרבים רבים אחרים, ערב הקניה.
22 המומחה ביצע בדיקה אשר קבעה את נתוני הצריכה בפועל, בנסיעה מקובלת, שלא במעבדה סגורה
23 כמובן, ללא עומסים מיוחדים. הרכב נבדק טרם הבדיקה ונמצא תקין, צמיגים תקינים, שמן מנוע
24 תקין וכו'. בקיצור תנאים קרובים לאופטימליים.
25 המשיבה טוענת כי היא אינה הכתובת לתביעה והאחריות, אם קיימת, מוטלת על היצרנית. ברם,
26 המפרסמת היא המשיבה. החובה לפרסם מוטלת על המשיבה מכוח הדין. יתרה מכך, למרות חקירתו
27 של המבקש בדבר העדרה של יצרנית, מעידים פסקי הדין וההסדרים בעבר בסוגיית הפערים שבין
28 נתוני צריכת הדלק בפועל ברכבים שונים ובין הפרסומים המבוצעים על ידי המשווקות המורשות
29 בישראל, כי המשווקות חוייבו ו/או נטלו אחריות להסדרי פשרה שונים למרות ועל אף הטענה בדבר
30 "אחריות היצרן".
31 המשיבה צרפה תצהיר אחד בלבד, ללא חוות דעת נגדית או כל ראיה אחרת. עדות המצהיר מטעם
32 המשיבה הייתה רצופה בתשובות חלקיות/מתחמקות/אי ידיעה וכדומה.
33 על המבקש להראות כי יכולה הייתה להיות הטעיה, ואין חובה להוכיח כי המשיבה הטעתה את
34 הרכבים. לטענת המבקש, לא רק שעלולה הייתה להיות הטעיה בהצגת נתוני צריכת הדלק במקרה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 האישי שלו, אלא שסביר יותר שהטעיה גם הייתה בפועל מאשר האפשרות שלא הייתה הטעיה.
2 המשיבה לא סתרה את טענת ההטעיה ולא הפריכה את הטענות ש"עלולה להיות הטעיה". המשיבה
3 מודה שאינה יודעת את נתוני צריכת האמת של הרכבים אותם היא מוכרת ולכן למעשה אין לה כל
4 טענה עובדתית וודאי שלא בנקודת הזמן בה רכש המבקש את רכבו שלו, אשר יכולה להפריך את
5 טענת המבקש לגבי הפער העצום בין הנתונים המוצגים ובין אלו המתקבלים בפועל בנהיגה ברכבו
6 של המבקש. המשיבה לא הביאה כל ראיה בדבר האזהרה או הביאור או ה- DISCLAIMER
7 (ההסתייגות) אשר הוצגה למבקש ואשר היה בה כדי לכסות על ההבדל בין הנתונים והיה בה כדי
8 למנוע את ההטעיה. המשיבה התרשלה עת ידעה כי קיים הבדל עצום בין הנתונים אותם היא
9 מפרסמת, ללא קשר למקור החובה לפרסם נתונים אלו, ובין נתוני צריכת האמת. המשיבה הודתה
10 כי הנתונים היו בידיה מכוח ידיעתה את בדיקות היצרנית שבוצעו במועד המוקדם למועד רכישת
11 רכבו של המבקש.
12

13 12. המשיבה טענה בסיכומיה כי משעה שמדובר בנתוני צריכת דלק המחויבים בפרסום בהתאם
14 לרגולציה והנמדדים לפי תקנים בינלאומיים מחייבים, ברי כי אין בסיס עובדתי או משפטי
15 להאשמות החמורות של המבקש. כפי שהוכח פרסומיה של המשיבה עמדו ועומדים בכל הדרישות
16 הרגולטוריות. כניסיון אחרון ונואש טוען המבקש בסיכומיו שההסתייגות (Disclaimer) שכללה
17 המשיבה בפרסומיה על כך שנתוני צריכת הדלק הינם על בסיס בדיקת מעבדה ועשויים להיות שונים,
18 היא המצג המטעה ובעצם מביאה למסקנה כי נתוני המדידה הינם דווקא מציאותיים. מדובר בטענה
19 סתמית, מופרכת וחסרת היגיון ומנוגדת לעקרון הוודאות המשפטית היות וההסתייגות הוספה
20 לפרסומים בעקבות הפקת לקחים עקב הסדרי פשרה בתיקים של יצרנים ויבואני רכב אחרים אשר
21 גם היו שונים עובדתית מהמקרה שלפנינו היות ובתיקים קודמים אלו, בין היתר, פורסם והודגש
22 שדגם הרכב הינו "חסכוני" בדלק מה שאין ולא קיים בענייננו.

23 למבקש אין עילת תביעה אישית שסיכוייה להתקבל טובים. חוסר אמינותו של המבקש עובר כחוט
24 השני בתצהיריו ובחקירתו בבית המשפט. המבקש העיד בצורה מגמתית, מבולבלת, חסרה שלא היה
25 בה כדי לתמוך בגרסתו, אלא להראות הלכה למעשה שלא עומדת לזכותו אף לא אחת מהעילות
26 בבקשת האישור.

27 כן הוכח כי יש לדחות את הבקשה בהעדר קיומו של נזק. עיון בהיסטוריית השימוש ברכבו של
28 המבקש מעלה כי הוא נסע למעלה מ-125,000 ק"מ במשך כשלוש שנים, עובדה זו עומדת בניגוד
29 מוחלט לטענתו כי היה נמנע מלרכוש את הרכב לו ידע את נתוני הצריכה בפועל, המבקש לא פנה
30 למשיבה במהלך התקופה בה עשה שימוש ברכב בתלונה כלשהי בנוגע לצריכת הדלק. הדבר מעיד כי
31 הצריכה בפועל לא השפיעה על שביעות רצונו מהשימוש ברכב. המבקש אף לא הראה כי במכוניות
32 אחרות באותה קטגוריה הפער בין נתוני המעבדה לנתונים בפועל הוא קטן יותר מהפער ברכבו, כך
33 שהיה מתאפשר לו לבחור במכונית חסכונית בקטגוריה שלה, כפי שעולה מחקירתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

- 1 למרות שלטענת המבקש הוא הסתייע בכלכלן לצורך חישובי הנזק, חוות דעתו ותחשיביו לא צורפו
2 לבקשת האישור. חזקה כי המנעות זו מהבאת ראיה הייתה פועלת לחובת הנמנע ותומכת בגרסת
3 היריב. הטוען להטעיה לא יוצא ידי חובתו בהוכחת קיומו של מצג מטעה, אלא עליו להוסיף ולהצביע
4 כבר בשלב אישור הבקשה על עצם קיומו של נזק וכן על קיומו של קשר סיבתי לכאורה בין המצג
5 לבין הנזק, ביחס לכל אחד מחברי הקבוצה. משלא הצביע המבקש על נזק מתחייבת המסקנה כי אין
6 בסיס לבקשתו ולכל היותר עסקינן בתביעה תאורטית גרידא שאינה מקימה זכות עמידה למגישה.
7 בנוסף, חוות הדעת שצורפה אינה תומכת בנזק הנטען והמוכחש, זאת הואיל ואין בחוות הדעת כל
8 טענה לקיומו של נזק לרכב נשוא התובענה.
9 בנוסף, חוות הדעת ועדותו של המהנדס יבגני לוקה בכשלים המצדיקים שלילת אמינותה ומשקלה.
10 הוכח שהמשיבה פעלה כדין ועדותו של המצהיר מטעם המשיבה הייתה מלאה, סדורה, ממוקדת
11 ומגובה במסמכים.
12 המבקש ביסס את בקשת האישור גם על עילות נוספות מלבד הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן. הטענות
13 בגין עילות אלו נטענו בעלמא ובצורה סתמית והן אף נזנחו בסיכומיו.
14 כן לא הוכחה עילת תביעה משותפת לכל חברי הקבוצה, אשר הדרך היעילה וההוגנת להכרעה בה
15 בנסיבות העניין היא באמצעות תביעה ייצוגית. התובענה אינה מעוררת שאלות מהותיות המשותפות
16 לכל חברי הקבוצה, והקבוצה אותה הגדיר המבקש כללית וגורפת. בכל הקשור להטעיה (המוכחשת)
17 היה על המבקש להוכיח מצג, שהינו בעל שונות מאחד לאחר, זאת לא עשה, באופן השולל אפשרות
18 הטעיה של קבוצה וקשר סיבתי בין ההטעיה לנזק (שלא הוכח). בנסיבות אלה, לא ניתן להגדיר
19 קבוצה הומוגנית של תובעים. המבקש לא הניח ולו תשתית התחלתית לטענה כי הוא מייצג קבוצת
20 צרכנים גדולה או קבוצת צרכנים כלשהי. ברור כי הסיכויים לקבלת התביעה קלושים וכן כי תובענה
21 ייצוגית אינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין.
22
23 13. בסיכומי התשובה הוסיף המבקש וטען כי הוכח ולא הוכחש על ידי המשיבה, כי קיים פער
24 משמעותי ביותר בין פרסומי המשיבה בדבר תצרוכת הדלק של הרכבים אותם היא משווקת ובין
25 התצרוכת בפועל. הוויכוח הוא על משמעות ההפרש. הגנתה של המשיבה אינה כי טענה זו אינה נכונה,
26 אלא כי הפרסום הוא לפי בדיקות מעבדה וכי הוא מבוצע כדין. אולם הוכח כי הפרסום אינו מתאים
27 לצריכה בפועל, של מרבית הרכבים שמשווקת המשיבה והוכחה זו לא נסתרה.
28 עוד נטען, כי אין לקבל טענת המשיבה כי הודעת ההסתייגות הוספה לאור הפקת לקחים עקב הסדרי
29 פשרה בתיקים של יצרנים ויבואני רכב אחרים. עובדה זו לא הובאה בפני בית המשפט ואף אם הייתה
30 מובאת אין בעצם "למידת הלקח" דבר.
31 אין לקבל את הניסיונות שלא צלחו לתקוף את חוות דעת המומחה מטעם המבקש, כאשר המשיבה
32 לא הביאה כל חוות דעת נגדית. הטענה כי הבדיקה וחוות הדעת לוקות בחסר, הינה טענה בעלמא,
33 אשר המשיבה, גוף תאגידי גדול ומקצועי, לא טרחה להביא כל עדות לביסוסה. העד מטעמה לא ידע
34 דבר וחצי דבר, על בדיקות צריכת דלק והמשיבה לא הביאה עד או מומחה אחר מטעמה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

התנאים לאישור תובענה ייצוגית

14. בהליך של בקשה לאישור תובענה ייצוגית על בית המשפט לבחון במסגרת הליך מקדמי, האם מתקיימים התנאים לאישור התובענה כייצוגית. אין מדובר בבירור התובענה לגופה ויש להידרש לבחינת התנאים לאישור התובענה כייצוגית בהתאם לקריטריונים הקבועים בחוק תובענות ייצוגיות.

סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כך:

"לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השניה או בענין שנקבע בהוראת חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית; ..."

הפרט הראשון לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות עניינו ב"תביעה נגד עוסק, כהגדרתו בחוק הגנת הצרכן, בקשר לעניין שבינו לבין לקוח, בין אם התקשרו בעסקה ובין אם לאו". עוסק מוגדר בחוק הגנת הצרכן כ"מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק, כולל יצרן". צרכן מוגדר כ"מי שקונה נכס או מקבל שירות מעוסק במהלך עיסוקו לשימוש שיעקרו אישי, ביתי או משפחתי".

במקרה דנן, אין חולק, כי הבקשה הוגשה בהתאם לפרט הראשון בתוספת השניה בחוק תובענות ייצוגיות וכי חל בענייננו חוק הגנת הצרכן.

סעיף 3(ב) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי "הגשת תובענה ייצוגית טעונה אישור בית המשפט". סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כדלקמן:

**"(א) אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן:
(1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם – בשם אותה קבוצה; ..."**

סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כאמור לעיל, כי "אדם שיש לו עילה בתביעה", רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית. עם זאת סעיף 8(ג)(2) לחוק תובענות ייצוגיות קובע כי במקרים שבהם מתקיימים כל התנאים לאישור תובענה ייצוגית, אך אין למגיש בקשת האישור עילת תביעה אישית, ניתן להורות על החלפת התובע המייצג.

בנוסף, על מנת לאשר תובענה ייצוגית, צריכים להתקיים גם כל התנאים הנקובים בסעיף 8 (א) לחוק תובענות ייצוגיות:

**"(1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו בתובענה לטובת הקבוצה;
(2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות הענין;
(3) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת; הנתבע לא רשאי לערער או לבקש לערער על החלטה בענין זה;**

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

(4) קיים יסוד סביר להניח כי ענינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב.

בשלב זה, די לו לבית המשפט לראות האם קיימת "אפשרות סבירה" להכרעה לטובת קבוצת תובעים, כאשר בשלב זה אין צורך לבירור עיקר התובענה. כל שנדרש בשלב זה הוא כי ביהמ"ש ימצא כי קיימת אפשרות סבירה לכך שהשאלות העובדתיות והמשפטיות המשותפות יוכרעו לטובת קבוצת התובעים (רע"א 2128/09 הפניקס חברה לביטוח בע"מ נ' עמוסי (5.7.12)).

בענייננו, בקשת האישור הוגשה על ידי המבקש בהתאם לפרט הראשון בתוספת השנייה לחוק תובענות ייצוגיות, ולפיכך מתקיים התנאי הקבוע בסעיף 3 (א) לחוק תובענות ייצוגיות. המחלוקת בין הצדדים מתייחסת לכל יתר התנאים לרבות קיומה של עילת תביעה אישית וייצוגית, קיומה של קבוצה, קיומן של שאלות המשותפות לחברי הקבוצה וההסתברות שאלו יוכרעו לטובת הקבוצה, האם התובענה הייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת, האם ענינם של חברי הקבוצה מיוצג בדרך הולמת ובתום לב, ולהתאמת התובענה לבירור כתובענה ייצוגית. נבחן כעת את הטענות שבמחלוקת.

עילת תביעה אישית

15. סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות, קובע כי בקשה לאישור תובענה ייצוגית תוגש על ידי "אדם שיש לו עילה בתביעה".

המבקש טען בבקשת האישור המתוקנת כי מתקיימת לגביו עילת בקשה אישית וזכות להגשת תובענה ייצוגית (סעיפים 8-13).

בתשובה המתוקנת לבקשת האישור (פרק ו') טענה המשיבה כי בניגוד לעמדת המבקש, הרי שהוא נעדר עילת תביעה אישית.

נבחן כעת את הראיות שהוצגו במחלוקת האמורה.

המבקש הצהיר בתצהירו מיום 24.12.20 כי הוא טייס בהכשרתו ובמקצועו, עובד כקצין ראשון בחברת התעופה הישראלית, אל על נתיבי אויר לישראל. בנוסף, הוא משמש כקצין בכיר במערך הטייס של חיל האוויר במילואים, מתגורר בעפולה ועובד בנתב"ג. הוא נוסע ברכבו האישי למקום עבודתו וכן לשירותו הצבאי בדרום הארץ (סעיף 1). המבקש טען כי בהיותו מודע לכך שהוא נוסע מרחקי נסיעה ארוכים, התלבט שעה שחיפש לרכוש רכב פרטי חדש, איזה רכב לרכוש. הוא ביקש לבחור רכב שתצרוכת הדלק שלו תהייה נמוכה משתי סיבות עיקריות. ראשית, סיבה כלכלית. לאור הנסיעות הארוכות, רכב "בזבזני" יגרור הוצאות גבוהות על דלק. שנית, סיבה סביבתית. רכב אשר נוסע מעט קילומטרים לכל ליטר דלק מזהם יותר את הסביבה. לאחר בדיקת השוק והרכבים הרלוונטיים הוא בחר ברכב המפורט בבקשה (סעיף 6). עקב מעשי ומחדלי המשיבה נגרם לו נזק ממון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בסך של 7,128 ₪ וכן נזק שאינו ממוני (סעיף 7). המבקש טען כי לכל חבר קבוצה נגרם נזק ממוני ממוצע בסך של 1,416 ₪ בגין תקופת הבקשה וכן נזק לא ממוני. סכום הנזק הממוני הכולל של הבקשה הינו 124,001,200 ₪ (סעיפים 8-9).

המבקש טען עוד בתצהירו, כי לצורך חישוב גובה הנזק הכספי שנגרם לו, הוא נעזר בכלכלן מומחה אשר בחן את מחירי הדלקים לכל התקופה הרלוונטית וחישב כי הנזק הממוני שנגרם לו עומד על סך של 7,128 ₪. התנהגות המשיבה פגעה באוטונומיה שלו כרוכש, באופן שנפגע רצונו החופשי. כוונתו הייתה לרכוש רכב חסכוני בדלק וככזה הרכב גם יותר אקולוגי ומזהם פחות את הסביבה, אך כעת מתברר שהרכב שרכש מהמשיבה אינו כזה (סעיפים 63-64).

המבקש טען כי אילו ידע את נתוני צריכת הדלק האמיתיים של הרכב שרכש מהמשיבה ואילו היה יודע כי המשיבה מספקת לו נתוני צריכת דלק שקריים המוטים כלפי מעלה בצורה דרסטית, לא היה רוכש את הרכב מהמשיבה, אלא מחפש רכב התואם את רצונותיו ורוכש כזה מחברה אחרת (סעיף 65). המבקש טען כי ברכישת הרכב שרכש מהמשיבה, התפשר על שיקולים שונים כדוגמת האמינות לאורך זמן של רכבי סיטרואן ופיז'ו הנחשבת נמוכה יותר ממכוניות יפניות לדוגמה; עלות אחזקה שצפויה להיות גבוהה יותר ממכונית אחרות; צפי שמכירת הרכב כמשומש תהיה קשה יותר ובמחיר נמוך יותר; גיר רבובטי שאינו נפוץ בשוק וכד'. כל זאת מתוך רצון לרכוש רכב שצורך מעט דלק ובכך גם חוסך בהוצאות הדלק וגם פולט פחות זיהום. בפועל כאמור, למרות הפשרות שעשה, עקב הטעיה שהטעתה אותו המשיבה, התברר לו שרכש רכב שכלל אינו חסכוני בדלק ובוודאי שלא במידה אותה ביקש לעצמו (סעיף 66).

בתצהירו המשלים הראשון מיום 18.12.21 טען המבקש, כי לצערו לא נכח בקדם המשפט הראשון בתיק. לאחר שקיבל דיווח מבא כוחו הוא מבקש להוסיף נתונים בקשר עם נסיבות רכישת רכבו. בעת הכנת התצהיר התומך בבקשה להגשתה של התביעה הייצוגית ניסו לקצר ולא להרחיב יתר על המידה בתיאורים התומכים בבקשה לאישור תובענה ייצוגית. לאחר הדיון הוא סבור כי יש להרחיב בנושא נסיבות רכישת הרכב, נושא בו התצהיר התומך לא מרחיב. הוא מודע לעובדה שהעובדות הרשומות בתצהיר זה היו כמובן בידיעתו האישית ערב הגשת הבקשה, אך לא נכללו בתצהיר התומך (סעיפים 1-5). הוא הצהיר כי כל המפורט בתצהיר הנסיבות הינו אמת לאמיתה והטענה בדבר החיפוש שלו אחר רכב חסכוני נכללה בתצהיר התומך ובבקשה גופה, אך לא נכללו העובדות בדבר נסיבות הרכישה בסניף נצרת של המשיבה (סעיף 6).

בתצהירו המשלים השני מיום 18.12.21 טען המבקש, כי לבקשת בא כוחו הוא חתם על תצהירו המשלים לפירוט אודות נסיבות רכישת רכבו, תוצרת סיטרואן המאוזכר בתביעתו. המבקש טען, כי משך ארבע שנים הוא היה הבעלים של רכב תוצרת סיטרואן מדגם C4. הרכב היה בעל מנוע דיזל והוא רכש את הרכב כאשר כבר היה על הכביש כשלוש שנים. כך, קיבל החלטה להחליף את רכבו ברכב חדש לאחר שעבר כשבע שנות נסיעה. הוא חיפש רכב חסכוני בדלק ופנה לסוכנות סיטרואן

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בנצרת (סעיפים 1-3). הוצג בפניו הרכב אותו רכש לימים. הוצגו בפניו מפרטי הרכב ונאמר לו מפורשות כי על פי בדיקות היצרן צריכת הדלק של הרכב היא מעלה מעשרים ואחד ק"מ לליטר בנזין (סעיף 4). המבקש הוסיף, כי כפי שטען בתצהיר התמיכה להגשת התביעה, הוא מחשיב את צריכת הדלק כרכיב חשוב בשיקוליו לגבי בחירת רכב (סעיף 5). אין בידיו את המפרט אשר הוצג בפניו. אולם הטבלה שהוצגה כנספח ז'- נתונה מתאימים למספרים שהוצגו לו על ידי נציג הסוכנות של חברת סיטרואן בנצרת (סעיף 6). לא היה לו כל יסוד לחשוד כי המפורט בטבלה אינו נכון (סעיף 7). הוא לא קיבל הסבר כלשהו על הבדל כלשהו בין הבדיקה המוצגת ובין נתוני הצריכה של נסיעה "רגילה" ברכב (סעיף 8).

9

10 בישיבת 17.7.24 נחקר המבקש על תצהירו.

המבקש הופנה לאמור בסעיף 6 לתצהירו מיום 24.12.20 שם כתב כי לאחר בדיקת השוק והרכבים הרלוונטיים הוא בחר ברכב המפורט בבקשה. המבקש נשאל מהם אותם רכבים ומה הייתה צריכת הדלק שלהם והוא השיב כי בחר ברכב מושא התובענה והדיון אינו על רכבים אחרים (עמ' 30). לטענתו, הרכבים האחרים היו מאותו סדר גודל, 4 נוסעים, רכב קטן עם בקרת שיוט והוא השווה את צריכת הדלק שלהם "אם אני זוכר טוב, רכב של קיה, השווייתי פיג'ו 205, אבל אני לא זוכר כרגע את צריכת הדלק שלהם, כי התמקדתי ברכב ספציפי ואותו בחרתי." (עמ' 31, שו' 1-5). המבקש טען כי השווה בין הנתונים של כל המפרסמים כפי שפרסמה המשיבה לגבי הסיטרואן, ההשוואה על בסיס הניירת והנתונים של המפרסמים. המבקש אישר כי אין לו טענה שהמשיבה מפרסמת בניגוד לחוק אוויר נקי (עמ' 31).

המבקש נשאל אם פנה למשיבה בטענה שיש לו צריכת דלק עודפת ברכב והוא השיב כי פנה למוסד (עמ' 36, שו' 34-35). לטענתו, באחת הפעמים שהוא היה שם הוא ביקש ממוסד סמל, שהוא מוסד מורשה של המשיבה לבדוק את מצב המנוע, מאחר שהוא אמר להם שהוא מרגיש שצריכת הדלק היא גבוהה מדי ואמרו לו שהכל תקין (עמ' 37). המבקש נשאל מדוע לחוות דעתו של יבגני לא צורפו נספחים והוא השיב כי אינו יודע (עמ' 37, שו' 15-17).

עוד הפנה המבקש לכך ששהה במוסד סמל בשנת 2018, 2019 ו-2020 אך כשנתבקש להציג היכן כתוב שם שהתלונן על תצרוכת הדלק הוא טען כי אין לו מושג למה סמל לא כתבו את זה. הייתה שאלה ברורה ולטענתו נאמר לו "בדקנו את המנוע", והוא אינו יודע מדוע זה לא נרשם, זה מוסד מורשה של המשיבה והיא זו שלטענתו צריכה לבדוק מדוע לא רושמים כל דבר שעושים עבור הלקוח (עמ' 37, שו' 17-24). המבקש לא היה מודע לנוסח המודעה של היצרנית מיום 6.7.16 שצירף כנספח א' לבקשת האישור והוא לא הכיר פרסומים של היצרנית אלא רק של המשיבה (עמ' 38). המבקש נשאל האם חשב שנתוני צריכת הדלק שמפורסמים הם נתוני צריכה אמיתיים והשיב: "לא הצהרתי שום דבר אם זה אמיתי או לא, הצהרתי שזה המידע שהיה לי" (עמ' 40). המבקש טען כי ערך השוואה בין דגמי רכבים, הוא בדק את הנתונים באתר האינטרנט של החברות. הוא נכנס וראה מה הם מפרסמים על כל אחד מהדגמים (עמ' 41, שו' 1-5). לטענתו הוא בחר ברכב שהיה נראה לו הכי חסכוני

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

מבחינת מה שהוא מציג וזה גם סוג רכב שהיה לו לפני כן והוא מאד שמח והנתונים נראו לו הגיוניים.

לדבריו:

"עכשיו, הלכתי למשווק בנצרת, משווק מורשה של לובינסקי, אמרתי לו שאני מחפש רכב שהוא חסכוני בדלק ועם בקרת שיוט, כי אני נוסע הרבה מאוד קילומטרים והרבה מאוד שעות על הכביש, הוא נתן לי, הציג לי את אותו C3, הסתכלנו על הנתונים כפי שראיתי והבאתי גם, אני זוכר, הבאתי איתי את הדפים של הפרסום, שאלתי אותו 'זה באמת הנתונים האמיתיים?', הוא אמר לי 'זה הנתונים האמיתיים', עכשיו, זה הסתדר לי מצוין, כי הרכב, הסיטרואן שנסעתי איתו לפני זה היה דגם אחר של סיטרואן, אבל נסע בערך את אותם המספרים..." (עמ' 41, שו' 15-7). (ההדגשה שלי-א.פ.)

בהמשך הוסיף המבקש גם כך:

"נסעתי לפני זה על C4 דיזל, גיר רובוטי וכולי, והדגם הזה שהמשווק אמר לי שהנתונים כפי שהם כתובים, אם אני זוכר טוב, זה היה סדר גודל של 20 קילומטר לליטר, זה באמת מה שהאוטו עושה, עשה לי שכל. עכשיו, אני לא מהנדס ואני לא זה, אני מבין בדברים אחרים, במכוניות אני פחות מבין, אבל כיוון שנסעתי לפני זה על הסיטרואן והנתונים שהוא אמר היו דומים, עשה לי שכל שזה מספרים הגיוניים, הוא היה אומר לי 'לא, זה עושה, ה-C3 הזה עושה 25 קילומטר לליטר', הייתי, " (עמ' 41, שו' 21-27).

נוכח תשובתו האמורה נשאל המבקש האם ראה בפרוספקט של המשיבה שמדובר בתוצאות מעבדה והוא השיב כי ראה שמדובר בתוצאות מעבדה. לפיכך נשאל המבקש האם לא חשב שיש הבדל בשלב שבו רכש את הרכב בין בדיקות המעבדה לצריכה בפועל. בתשובה לכך אישר המבקש כי: "חשבתי, הנחתי שיהיה הבדל, אמרתי גם אם יהיה הבדל של 7-10%, הבדל שאני מוכן לספוג אותו." (עמ' 41, שו' 28-36).

המבקש אישר כי ראה את ההערה בפרוספקט שהצריכה האמיתית עשויה להיות שונה (עמ' 42, שו' 36-34). הוא טען כי ראה את ההערה האמורה כאשר ישב בפגישה בסוכנות המשיבה. לטענתו, הוא אמר לעצמו שגם אם הנתונים קצת שונים זה סביר בשבילו לרכוש את הרכב. "...זה הערה שכשהוא אמר לי 'זה הנתונים' ואמרתי או-קיי, גם אם קצת שונה אז נרד ב-7-10%, נראה לי סביר, " (עמ' 43). התחושה האינטואיטיבית שלו הייתה שהצריכה תהיה שונה ב-7-10% ובדיעבד התברר שהשוני בצריכה הוא בסביבות 20% (עמ' 43). בהמשך עדותו, אישר המבקש כי כל האמור לעיל כלל אינו מוזכר בתצהירו (עמ' 44, שו' 11-10). לטענתו כאשר ישב עם עורך דינו והתייעץ עימו מה להכניס לתצהיר הם הכניסו את הדברים שנראו להם חשובים באותו הזמן (עמ' 44, שו' 17-14). המבקש נשאל אם הראה לנציג המכירות שבפרוספקט היה כתוב שהצריכה האמיתית עשויה להיות שונה והוא השיב על כך בשלילה. לטענתו הוא האמין לנציג שהתצרוכת היא אותה תצרוכת ולא הראה לו את מה שכתוב בפרוספקט בהקשר זה (עמ' 45). הוא אישר כי שאל את הנציג אם נתוני צריכת הדלק שכתובים בפרוספקט הם הנתונים בפועל והלה השיב על כך בחיוב אך לא שאל אותו מדוע נכתב בפרוספקט כי התצרוכת בפועל עשויה להיות שונה מאחר ולדבריו: "האמנתי לתשובה שהוא נתן לי." (עמ' 46).

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

במהלך עדותו הופנה המבקש לנספח ז' לבקשת האישור, מפרט טכני של הרכב ושם בתצרוכת דלק (ליטר לק"מ) צוין כך: במסלול נסיעה עירוני- 17.9; במסלול נסיעה בינעירוני- 24.4; ובמסלול נסיעה משולב- 21.3. המבקש נשאל מדוע צרף רק עמוד אחד לבקשת האישור ולא את כל המפרט היכן שכתוב שנתוני צריכת הדלק הם לפי בדיקת מעבדה והמבקש השיב "יש רק את זה". ובהמשך טען כי בחר רק עמוד אחד ולא את כל המפרט (עמ' 56). בהקשר זה ציינתי לפרוטוקול כך:

"...אני מציין לפרוטוקול שיש הבדל במפרט הטכני נספח ז' לבקשת האישור ששם לא מופיעה הפסקה של ה-Disclaimer לגבי תצרוכת דלק לרכב עירוני, בין עירוני משולב, לעומת המפרט הטכני, ששם יש את ה-Disclaimer בעמוד 56 לנספחי הנתבעת 1, ששם יש נתונים שונים לגבי תצרוכת הדלק מהפסקת Disclaimer". (עמ' 56 חלק מנספח 3 לנספחי המשיבה 1 – העתק מפרט הרכב של המבקש, עמ' 57, שו' 20-24).

מטעם המשיבה הוגש תצהירו של רוטקופ.

רוטקופ הצהיר כי הוא משמש כמנהל מוצר של מותגי הרכב של קבוצת לובינסקי בחברת דוד לובינסקי בע"מ. המשיבה היא חברה פרטית מאוגדת בישראל ונמנית עם יבואניות הרכב הוותיקות והגדולות בשוק הישראלי. בין השאר הנתבעת משמשת כיבואנית הרשמית של רכבי סיטרואן לישראל מכוח הסכם בינה לבין חברת Automobiles CITROEN השייכת כיום לתאגיד הרכב סטלנטיס. המשיבה מחזיקה ברשת מרכזי שירות המעניקים תיקונים וטיפולים לרכבים המיובאים והמשווקים על ידה. כל הרכבים המיובאים עומדים בדרישות התקינה הישראלית הרלוונטית כאשר פעילות המשיבה כיבואן ישיר מגובה באישורים הנדרשים על ידי הרגולטורים בישראל ומחוצה לה. רוטקופ טען בתצהירו, כי המבקש מעולם לא פנה באיזה טרזניה בקשר לצריכת הדלק ברכבו אל המשיבה, וזאת יש לזכור לאחר שהוא עושה בו שימוש ונוסע במשך תקופה של לפחות שלוש שנים מעל ל-125,000 ק"מ. בנוסף, עיון בהיסטוריית הטיפולים והתיקונים מעלה, כי הטיפול האחרון שנעשה אצל המשיבה היה ביום 6.11.18, כאשר הרכב גמא 30,999 ק"מ (העתק היסטוריית טיפולים צורפה כנספח 5 לתצהיר) (סעיף 20). אין למשיבה שום מידע והמבקש גם לא הציג שהרכב טופל בהתאם להנחיות היצרן במהלך ה-95,000 ק"מ שעבר מאז הטיפול האחרון שבוצע בנובמבר 2018, הגם שקיים קשר הדוק בין ביצוע טיפולים שגרתיים לשמירה על תקינות תצרוכת הדלק ברכב (סעיף 21).

בישיבת 17.7.24, נחקר רוטקופ ובין היתר התייחס להסתייגות (Disclaimer) שמוסיפה המשיבה לפרסומיה.

בחקירתו חידד רוטקופ והבהיר כי בהתאם לשיטה שהייתה נהוגה עד ליום 1.1.21, שיטה בשם NEDC נוסח ה-Disclaimer היה כדלקמן:

"*נתוני תצרוכת הדלק המופיעים בפרסום זה הינם כפי שהתקבלו מן היצרן, על פי בדיקה בתנאי מעבדה לפי התקן האירופי CE/715/2007 תצרוכת הדלק בפועל מושפעת מאופן הנהיגה, תנאי הדרך וגורמים נוספים והיא עשויה להיות שונה מן האמור בפרסום זה" (ראו: נספח 3, עמ' 56 לנספחי תשובת המשיבה לבקשת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

האישור ממנו עולה גם כי תצרוכת דלק – ק"מ לליטר במסלול נסיעה משולב עירוני-
בינעירוני עומדת על 20.4 ק"מ לליטר).

הנוסח החדש של ה- Disclaimer (נספח 2, עמ' 53 לתשובה לבקשת האישור), לאחר שינוי השיטה
משיטת NEDC לשיטת WLTP, מציין כך:

**"נתוני היצרן עפ"י בדיקת מעבדה, תקן EC/715/2007-2018/1832 עם זאת,
צריכת הדלק מושפעת מאופן הנסיעה. **הדרגה מחושבת לפי תקנות אוויר נקי
(גילוי זיהום אוויר מרכב מנועי בפרסומת) התשס"ט 2009" (שם גם כתוב כי
צריכת דלק (ליטרים ל-100 ק"מ) משולב היא 6 ליטר ל-100 ק"מ כלומר 16.66 ק"מ
לליטר) (עמ' 89, שו' 9-7).**

בהמשך חקירתו הופנה רוטקופ לאמור בסעיף 21 לתצהירו של המבקש שם טען המבקש, כי בעת
ביקורו במוסד המורשה שוחח עם נציג המשווקת שאמר לו שהפרסום הוא בתנאי מעבדה וכי "אף
אחד לא נוסע בצורה כזו". רוטקופ נשאל האם חיפש את אותו נציג והוא השיב כי לא יכול היה לפנות
למוסד שנים אחרי ולנסות לחפש את אותו נציג ואין סיכוי שנציג היה זוכר. עם זאת הוסיף: "אני כן
יכול להגיד שאנחנו כן מנחים את אנשי המכירות שלנו להגיד שמדובר בנתוני מעבדה." (עמ' 101,
שו' 12-18). רוטקופ הבהיר כי הוא אינו קשור לאנשי מכירות של רכב חדש או למוסכים (עמ' 102,
שו' 22-23) ואישר שוב בהמשך כי לא ניסה לחפש את אותו נציג בשם שלמה שעזמו טען המבקש כי
שוחח (עמ' 102, שו' 24-27).

בסיכומיו בסוגיה זו טען המבקש כי ביקש לרכוש רכב "חסכוני" אשר תצרוכת הדלק שלו נמוכה.
למבקש הוצג הרכב אותו רכש לימים ונאמר לו מפורשות ואף הוצג לו מצג בכתב כי הרכב גומע
למעלה מעשרים ואחד ק"מ לכל ליטר בנזין. לא הוסברו למבקש בשום צורה ההבדלים הקיימים בין
הצגת נתוני צריכת הדלק של הרכב בפרסומי המשיבה ובדברי נציג המכירות מטעמה, ובין נתוני
הצריכה הממשית בנסיעה בדרך. בפועל, קיים הבדל משמעותי ביותר בין נתוני הצריכה במפרט
אשר הוצג למבקש והמשיך להיות מוצג תקופה ארוכה על ידי המשיבה ובין נתוני הצריכה בפועל
בנסיעה של כל הרכבים הנמכרים על ידי המשיבה בישראל (פרק א' לסיכומים, סעיפים 2-5). המבקש
העיד, עדותו הייתה רהוטה, שלמה ואמינה. המבקש הדגיש את חשיבות צריכת הדלק הנמוכה
לשיקוליו טרם רכישת הרכב עקב שימושו הנרחב ברכב המתבטא בנסועה של כחמישים אלף ק"מ
לשנה. המבקש הוסיף והעיד כי לו היה יודע את נתוני הצריכה בפועל, כלל לא היה רוכש רכב חדש
מאותו יצרן או משווק או דגם. המבקש לא נחקר בנושא ההבדל בין הפרסומים ובין הצריכה בפועל.

בסיכומיה (פרק ג') טענה המשיבה כי המבקש נעדר עילת תביעה אישית. חוסר אמינותו של המבקש
עובר כחוט השני בתצהיריו ובחקירתו. המבקש אשר הינו טייס העיד בצורה מגמתית ומבולבלת שלא
היה בה כדי לתמוך בגרסתו. מחקירת המבקש עלה בבירור, כי ראה את ההסתייגות והודה שראה
וידע שמדובר בנתוני מעבדה ולא נתוני צריכה בפועל וגם הבין כי קיימים פערים בין נתוני המעבדה
לצריכה בפועל, אך בחר להתעלם מכך ולהקל ראש במשמעות ההבדל. בנוסף, לא הצליח המבקש

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 בחקירתו לתת תשובות חד משמעיות על נושאים מהותיים, כמו נתוני הרכב, נסיבות הגשת הבקשה
2 ופרטים טכניים על בדיקות צריכת הדלק שביצע אצל רכבי יצרנים אחרים בטרם רכש את הרכב,
3 ולכן המסקנה הברורה שהוכח מעל לכל ספק כי המבקש לא הסתמך על פרסום של המשיבה לפני
4 שרכש את מכוניתו ולכן לא הוכח קיומו של קשר סיבתי בין הפרסום שנטען כי הוא מטעה (כביכול)
5 לנזק שנטען שנגרם כביכול למבקש (סעיפים 23-26).

6

7

דיון והכרעה-האם קיימת למבקש עילת תביעה אישית?

8

עדותו של המבקש לא הייתה משכנעת ואינה מהימנה עלי.

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

בתצהירו התומך בבקשת האישור המבקש לא פרט דבר על נסיבות רכישת הרכב והשיחה מול נציג
המכירות של המשיבה בסניף בנצרת ובחר לעשות כן רק בשלב מתקדם יותר של ההליך תוך מתן
הסבר לא משכנע לטעמי לתזמון המאוחר, כאשר גם לאחר שהגיש את תצהירו הנוספים בתמיכה
לבקשה לתיקון בקשת האישור, הוא השמיט מהם תכנים שלטענתו עלו בשיחה עם איש המכירות
של המשיבה כפי שהתברר בהמשך, בחקירתו הנגדית בבית המשפט, ושעומדים בסתירה לכאורה
לטענתו בתצהירו המשלים כי לא היה לו כל יסוד לחשוד כי המפורט בטבלה שהוגשה כנספח ז'
לבקשת האישור (שאינן חולק שאינה המפרט שהוצג בפני המבקש בזמן הפגישה עם איש המכירות
של המשיבה) אינו נכון.

מהתצהיר שצורף לבקשת האישור (מיום 24.12.20) עלה כי המבקש מתגורר בעפולה והינו טייס
במקצועו והוא נזקק לרכבו על מנת להגיע לעבודתו בנתב"ג וכן לשירותו הצבאי בדרום. בתצהירו
טען המבקש כי טרם רכישת הרכב ביקש למצוא רכב חסכוני עם צריכת דלק נמוכה וזאת בשל
נסיעותיו הארוכות והן מאחר שחיפש רכב המזהם פחות את הסביבה. לאחר בדיקת השוק והרכבים
הרלוונטיים הוא בחר ורכש מהמשיבה 1 בחודש מרץ 2018 את הרכב נשוא הבקשה בענייננו. לטענתו,
טרם רכישת הרכב לא היה מודע לנתוני צריכת הדלק האמיתיים של הרכב, ולו היה מודע לכך, לא
היה רוכש את הרכב מהמשיבה. בתצהירו טען המבקש כי בהתאם לפרסום הטכני של המשיבות,
הרכב אמור היה לנסוע כ-20.4 ק"מ לליטר ולפי חוות דעת המומחה מטעמו התברר כי הוא נוסע רק
16.85 ק"מ לליטר (סעיף 62 לתצהירו). פער זה מהווה תוספת של 21% (בקירוב) בצריכת הדלק בפועל
לפי חישוב שמרני המקבל את הפרסום של הנסיעה המשולבת והוא שעמד בבסיס חישוב הנזק
הממוני הישיר שנגרם למבקש לשיטתו (סעיף 62 לתצהירו).

בתצהירו זה המבקש לא הזכיר את הליך רכישת הרכב והשיחה מול נציג המכירות של המשיבה 1.

בהמשך הגיש המבקש ביום 20.12.21, בהמשך לקדם הראשון שהתקיים בהליך, בקשה לתיקון
בקשת האישור בתמיכת שני תצהירים (משלימים) מיום 18.12.21.

בתצהירו המשלים הראשון טען המבקש כי הוא מבקש להוסיף נתונים בקשר לנסיבות רכישת רכבו
מאחר ובתצהיר התומך בבקשה היה ניסיון שלא להרחיב בתיאורים ורק לאחר הדיון שהתקיים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

בעניין בבית המשפט, הוא החליט כי יש מקום להרחיב בנושא נסיבות רכישת הרכב בסניף המשיבה
בנצרת.
בתצהירו המשלים השני טען המבקש כפי שאף טען בתצהיר שצורף לבקשת האישור, כי מאחר
שחיפש רכב חסכוני בדלק פנה לסוכנות המשיבה בנצרת. בנוסף, המבקש טען לראשונה, כי נאמר לו
מפורשות שעל פי בדיקות היצרן צריכת הדלק היא למעלה מעשרים ואחד ק"מ לליטר בנזין והוסיף
שאינו בידיו את מפרט הרכב שהוצג בפניו במועד הרכישה אולם הטבלה אשר הוצגה כנספח ז' לבקשת
האישור, נתונה תואמים למספרים שהוצגו לו על ידי נציג הסוכנות. המבקש טען כי לא היה לו כל
יסוד לחשוד שהאמור בטבלה אינו נכון וכי הוא לא קיבל הסבר כלשהו על הבדל בין הבדיקה המוצגת
לנתוני צריכה של נסיעה "רגילה" ברכב.

בכל שלושת תצהיריו המבקש לא פרט דבר לגבי כך שהוא ידע טרם רכישת הרכב על ההסתייגות של
המשיבה הכתובה בפסקה מתחת לטבלה של תצרוכת הדלק של הרכב שם מופיע אותו נתון של 20.4
ק"מ לליטר תצרוכת דלק במסלול נסיעה משולב עירוני בינעירוני (אותו ציין בתצהירו הראשון
כאמור לעיל) לפיה מדובר בנתוני תצרוכת דלק שהתקבלו מן היצרן על פי בדיקה בתנאי מעבדה לפי
התקן האירופי וכי תצרוכת הדלק בפועל מושפעת מאופן הנהיגה, תנאי הדרך וגורמים נוספים והיא
עשויה להיות שונה מן האמור בפרסום זה (נספח 3 לתשובת המשיבה 1 – העתק מפרט הרכב של
המבקש, עמ' 56 לנספחים).

בחקירתו בבית המשפט נשאל המבקש באשר לרכבים אחרים שלטענתו בחן טרם בחר ברכב נשוא
ענייננו, כשבתחילה התחמק והשיב כי הדיון אינו על רכבים אחרים, ובהמשך טען כי אינו זוכר מה
הייתה צריכת הדלק שלהם, כאשר לא הוצגה כל אסמכתא לטענתו בדבר השוואה כביכול שערך בין
צריכת הדלק של הרכבים טרם הרכישה. המבקש טען כי הוא פנה למוסד מורשה של המשיבות
בתלונה כי הוא מרגיש שצריכת הדלק גבוהה מידי אך כשעומת עם כך שמהמסמכים לא עולה כי
בפניותיו למוסד משך השנים הוא התלונן על צריכת דלק מוגברת, לא סיפק המבקש הסבר של ממש
וטענתו הייתה כי הוא לא יודע מדוע הדבר לא נכתב במסמכים וכי זו אחריותה של המשיבה.
בחקירתו בבית המשפט הוסיף המבקש עובדות נוספות שלא הוזכרו כלל בתצהיר התמיכה בבקשת
האישור כאמור לעיל על אף שיש להן חשיבות רבה לענייננו. כך טען המבקש, כי כאשר הוצג לו הרכב
בסניף המשיבה בנצרת הוא הסתכל על הנתונים עם איש המכירות (כפי שטען גם בתצהירו המשלים
השני) וגם הוסיף טענה חדשה, לפיה הוא הביא עימו לאותה פגישה את מסמכי הפרסום של המשיבה.
המבקש העיד כי שאל את המשווק מטעם המשיבה האם מדובר בנתונים האמיתיים והמשווק מטעם
המשיבה אישר כי מדובר בנתונים האמיתיים. גרסה זו מעבר לכך שלא הוזכרה בתצהיר המבקש
שצורף לבקשת האישור התפתחה בהמשך חקירתו כשבתשובה לשאלה האם ראה בפרוספקט של
המשיבה שמדובר בתוצאות מעבדה אישר לראשונה כי ראה בפרוספקט של המשיבה שמדובר
בתוצאות מעבדה ובתשובה לשאלת המשך האם לא חשב באותו שלב שיש הבדל בין תוצאות בדיקת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 המעבדה לצריכת הדלק בפועל אישר שחשב והניח שיהיה הבדל בין תוצאות המעבדה לצריכת הדלק
2 בפועל, אך סבר כי ההבדל יהיה בשיעור של בין 7%-10%, שלדבריו היה מוכן לספוג. בהמשך העיד
3 שמצב הדברים שהיה כתוב בפרוספקט "נתוני מעבדה" לא אומר לו כלום וכי הוא שאל את נציג
4 המכירות האם "הנתונים שכתובים (בפרוספקט של תצורות הדלק - א.פ.) הם הנתונים (של צריכת
5 הדלק בפועל - א.פ.)" והאחרון אמר לו "כן" והוא האמין לתשובה כי היא נראתה לו הגיונית.
6
7 אני סבור שבתצהירו התומך בבקשת האישור וגם בתצהיריו הנוספים המבקש העלים פרטים שהיה
8 בהם להחליש את טענתו להטעיה בזמן אמת ובכלל תוך התנהלות בחוסר תום לב, כמפורט להלן.
9 איני מקבל את הטענה כי ניסה לקצר בתצהירו התומך בבקשת האישור ולכן לא הרחיב בנושא
10 נסיבות רכישת הרכב והרי זהו לב העניין של ההטעיה מעבר לכך שלא מדובר בבקשת אישור ארוכה
11 ועמוסת פרטים כשלעצמה (בקשת האישור המקורית משתרעת על שנים עשר עמודים והמתקנת על
12 שמונה עשר עמודים). יתירה מזו, גם כשביקש לתקן את בקשת האישור המשיך והעלים פרטים
13 בחוסר תום לב כמו מודעותו בזמן אמת להערת המשיבה (Disclaimer) לפיה נתוני תצורות הדלק
14 בטבלה הן תוצאות מעבדה ולא תוצאות צריכה בפועל, וכי תצורות הדלק בפועל עשויה להיות שונה
15 מן הפרסום. התברר בחקירתו בבית המשפט שהיה ברשותו בזמן אמת פרסום עם ה-Disclaimer
16 של המשיבה אך בבקשת האישור הפנה לפרסום אחר – נספח ז' לבקשה ללא ה-Disclaimer. גם אם
17 לא היה ברשות המבקש את המפרט המקורי בעת הגשת בקשת האישור חובה היה עליו לציין כבר
18 בבקשת האישור כי היה מודע ל-Disclaimer בטרם רכישת הרכב ולא להפנות לפרסום שלא ברור
19 מועדו ולא הוגש במלואו אלא רק עמוד אחד ממנו, ללא אותו Disclaimer. בהקשר זה רוטקופ מטעם
20 המשיבה הצהיר כי המבקש צרף כנספח ז' לבקשתו, עמוד בודד מהמפרט לדגם סיטראן ה-C3
21 שככל הנראה נלקח מהאתר של המשיבה, וזאת מבלי לצרף את המפרט המלא, מבלי לציין כי לא
22 מדובר בדגם עם מפרט זהה לדגם שקיים ברשותו או להראות את אופן הפרסום שנעשה בהתאם
23 לאמור בהנחיות העדכניות של המשרד להגנת הסביבה כפי שמופיע באתר (העתק המפרט המלא של
24 הרכב סומן כנספח 2 לתצהיר שם מופיעה מתחת לטבלה פסקת Disclaime) ועדותו מקובלת עלי.
25 רק בחקירתו בבית המשפט המבקש אישר כי בפרוספקט/פרסום שהיה ברשותו במועד פגישת
26 הרכישה בזמן אמת הוא ראה את הערת המשיבה (Disclaimer) לפיה נתוני תצורות הדלק בטבלה
27 הן תוצאות מעבדה ולא תוצאות צריכה בפועל, וכי תצורות הדלק בפועל עשויה להיות שונה מן
28 הפרסום תוך שהוא מעלה טענה חדשה נגד נציג המכירות שהטעה אותו בתשובתו בעל פה לחשוב
29 שהנתונים בפרסום אלה הנתונים האמיתיים, טענה כבושה שאיני מקבל. אני סבור, כי היה מצופה
30 מהמבקש שלפי עדותו בבית המשפט הבין בזמן אמת כי קיים הבדל מסויים בין תוצאות צריכת
31 הדלק במעבדה לתוצאות צריכת הדלק בפועל כי יחזור ויעמיק בשיחתו עם נציג המכירות של
32 המשיבה אודות ההבדלים האמורים בתצורות הדלק ולא יסתפק באישור חיובי לשאלה האם
33 הנתונים בפרסום הם האמיתיים ותו לא, ובפרט שנושא זה היה חשוב לו במיוחד כטענתו. באופן
34 תמוה בחר המבקש לטענתו שלא לערוך בירור נוסף, אלא להניח הנחה כי ההבדל יהא בין 7%-10%.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

גם כאן מדובר בסוגיה מהותית ביותר כאשר טענת המבקש כי היה מודע להבדלים אך סבר שמדובר בהבדל קטן יחסית שהיה מוכן לספוג, כלל לא הוזכרה באף אחד מתצהיריו, גם לא בתצהיריו המשלימים כאמור לעיל, וגם לא שוקללה בחישוב הנזק שנגרם לו בבקשת האישור. בנוסף, מדובר בטענה כבושה שקשה לקבל, ונראה לכאורה שמטרתה להראות כי הפער הנטען בפועל של 20% הוא משמעותי וגדול יותר מאותה הערכה כבושה של המבקש שהעיד עליה לראשונה בבית המשפט. לא שוכנעתי מטענות המבקש והנספחים שהגיש שהיה פרסום כלשהו שנעשה על ידי המשיבה לפיו הרכב אותו רכש הוצג כרכב חסכוני בדלק וגם מסיבה זו אין מקום לקבל טענת הטעיה בעניינו של המבקש.

בהתחשב בכל האמור לעיל ומשעדותו של המבקש אינה מהימנה עלי, לא שוכנעתי לקבל את טענתו כי הוא הוטעה על ידי פרסום המשיבה, ומכאן שלא עומדת למבקש עילת תביעה אישית בעילות שנטענו בבקשת האישור המתוקנת. האמור לעיל מוביל למסקנה כי המבקש לא יוכל לייצג את הקבוצה המוגדרת בבקשת האישור וכי אינו אוחז בעילת תביעה המעוררת שאלות מהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה.

הלכה היא שככלל באותם מקרים בהם למגיש הבקשה לא עומדת עילת תביעה אישית יש לסלק את בקשת האישור על הסף ולא לדון בה ולהורות בתום הדיון על החלפת תובע מייצג. פרשנות אחרת תרוקן את הוראת סעיף 4(א)(1) לחוק תובענות ייצוגיות ותאפשר לכל אדם להגיש כל תביעה ייצוגית, בין אם עומדת לו עילת תביעה אישית ובין אם לאו (עע"מ 4190-21 אסכאפי נ' הוועדה המקומית לתכנון פרדס חנה (7.7.22)). אומנם בענייננו (בשונה מהמקרה שם) התקיים דיון בבקשה אולם בסיומו קבעתי, כאמור לעיל, כי למבקש לא עומדת עילת תביעה אישית.

נוכח האמור, בהעדר עילת תביעה אישית, נראה שדין בבקשת האישור להימחק.

האם קיימת עילת תביעה לקבוצה

16. למעלה מן הצורך אתייחס בקצרה גם לסוגייה האם הונחה תשתית עובדתית וראייתית לקיומה של קבוצה, והאם קיימת אפשרות סבירה שהשאלות המהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי קבוצה זו יוכרעו לטובת הקבוצה.

לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ועיינתי בראיות שהוגשו וגם בפסיקה אליה הפנה המבקש לא שוכנעתי שקיימת אפשרות סבירה שהשאלות המהותיות של עובדה ומשפט המשותפות לכלל חברי קבוצה זו יוכרעו לטובת הקבוצה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

אני סבור כי בעניינינו הנסיבות שונות מהנסיבות של המקרים האחרים שנדונו בפסיקה בכך שלא שוכנעתי שבעניינינו היו פרסומים אחרים של המשיבה שתארו את הרכב נשוא עניינינו כ"חסכוני" וכן מאחר ובעניינינו המשיבה לא רק שפעלה על פי חוק אלא גם כתבה בפרסומיה השונים בסמוך לנתוני תצורות הדלק את פסקת ה-Disclaimer, וגם ב"כ המבקש לא חלק שפסקת ה-Disclaimer – הופיעה כבר משנת 2012 (עמ' 50).

אומנם בפסק הדין שניתן בבית המשפט העליון בע"א 7103/15 הררי נ' טלקאר חברה בע"מ (5.10.16) נקבע שקיימת בנסיבות שם הטעיה לכאורה לפי חוק הגנת הצרכן אלא שבפסק הדין הנוסף שניתן בערכאה הדינית לאחר שהתיק חזר אליה, בעקבות פסק הדין של בית המשפט העליון כאמור לעיל, ניתן תוקף פסק דין להסדר פשרה שקבע, בין היתר, הסדרה עתידית לפיה המשיבה שם תוסיף יידוע בפרסומות אודות פערים אפשריים בין צריכת הדלק בפועל לצריכת הדלק בתנאי מעבדה (ת"צ 30071-07-13 הררי נ' טלקאר חברה בע"מ (10.11.20)), בדומה לפסקת ה-Disclaimer בעניינינו.

בבקשת האישור המתוקנת (סעיף 68) מציין המבקש כי בחודש יולי 2016 הוגשה נגד המשיבה יחד עם היצרנית בקשה לאישור ניהול תובענה דומה שהתיק בעניינה הסתיים בהסדר הסתלקות שקבל תוקף פסק דין ביום 23.7.17, היא פרשת טווינה. מעיון באותו פסק דין עולה כי עניינה של בקשת האישור שם היה בטענת המבקש כי המשיבות מפרסמות נתונים לא נכונים של צריכת דלק של מכוניות מדגמי סיטרואן. בפרק הדיון וההכרעה שם קבע בית המשפט המחוזי (כב' השופטת הדס עובדיה) כי כאשר בנסיבות העניין מוסכם על הצדדים כי התובענה נעדרת עילה וסיכויי הצלחתה אפסיים אין הצדקה לפסוק לב"כ המבקש שכר טרחה כלשהו (וגם לא נפסק גמול וגם לא אושרה עסקת "טרייד אין" בין המבקש למשיבה). בית המשפט קבל את בקשת ההסתלקות ודחה את התביעה האישית של המבקש שם. כך נקבע, בין היתר, נוכח פרסום נתוני צריכת הדלק בהתאם לחוק רישוי שירותים ותקנות אוויר נקי, תוך ציון שנתוני הצריכה בפועל עשויים להיות שונים היות והם מושפעים מגורמים שונים הכוללים את אופי הנהיגה, תנאי הדרך ועוד.

איני מקבל את טענת המבקש כי אנו לא יודעים מה הניע את המבקש שם להסכים להצהרה כי התביעה נעדרת עילה וכי נקל היה על המשיבה להציג את ההסכם שנערך עם המבקש בטווינה ולהסיר ספק בנושא. שהרי, בפסק דין טווינה נכתב כמקובל וכנדרש על פי דין שלבקשת ההסתלקות צורפו תצהירי המבקש ובא כוחו לפיהם לא קבלו כל טובת הנאה בקשר עם ההליך או ההסתלקות למעט המפורט בהסדר ההסתלקות. אכן, בית המשפט בהליך שם קבל את הסכמת הצדדים ולא קבע עובדות ועדיין, מצב הדברים שהליך טווינה שעניינו בבקשה לאישור תובענה דומה (גם לשיטת המבקש) הסתיים בהסדר הסתלקות נוכח טענות דומות של המשיבה לאלה בהליך כאן לרבות פסקת ה-Disclaimer ובית המשפט קיבל את ההסדר, פועל לחובת טענות המבקש.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 חובת המשיבה לפרסם את הנתונים הטכניים של הרכבים אותם היא מייבאת ובכללם תצורות
2 הדלק, קבועה בהוראות חוק אויר נקי, התשס"ח – 2008, ובסעיפים 3 ו-4 לתקנות אויר נקי (גילוי
3 נתוני זיהום אויר מרכב מנועי בפרסומת), תשס"ט-2009 נקבע בהקשר זה כדלקמן:

4 "3.(א) נתוני צריכת הדלק, לעניין סעיף 38(ב)(2) לחוק, יהיו לפי בדיקות מעבדה,
5 שבוצעו על ידי יצרן רכב מנועי בעבור נסיעה עירונית ונסיעה בין-עירונית, בהתאם
6 לתקן שנקבע לעניין דרישת חובה לרכב לפי תקנה 282(ב) לתקנות התעבורה,
7 התשכ"א-1961.

8 (ב) נתוני צריכת הדלק יוצגו באופן המפורט בפרטים 1 ו-2 לתוספת.
9 4.(א) הנתונים כאמור בתקנות 2 ו-3 יוצגו באופן ברור לעין, בתחתית הפרסומת,
10 על גבי מודעה בעלת רקע לבן.

11 (ב) צבע האותיות במודעה יהיה שחור, וגודל האותיות ימלא את שטח המודעה
12 ולא יפחת מ-9 נקודות.

13 (ג) במודעה לא ייכללו פרטים נוספים על הפרטים האמורים בתקנות 2 ו-3."

14
15 כעולה מסיכומי הצדדים וכן מהעדויות שנשמעו (ראו למשל עדות המבקש בעמ' 31, שו' 12-15) אין
16 מחלוקת כי פרסומי המשיבה בוצעו כדין. טענת המבקש הינה כי מדובר בפרסום המטעה את הצרכן
17 או לכל הפחות, עלול להטעות את הצרכן (ראו גם: סעיף 1 לסיכומי התשובה).

18
19 רוטקופ העיד מטעם המשיבה כי בדיקות המעבדה בתקינה האירופית בוצעו עד לפני כמה שנים
20 בפרוצדורת המדידה NEDC – מחזור נהיגה אירופאי חדש New European Driving Cycle אשר
21 הייתה בשימוש מעל לכ- 30 שנים ועודכנה פעם אחרונה בשנות התשעים של המאה הקודמת. עם
22 ההתקדמות בטכנולוגיית הרכב ושינויים בתנאי הנהיגה בשנים האחרונות פותחה באירופה שיטה
23 חדשה המתאפיינת במחזור נסיעה המשקף טוב יותר את צריכת הדלק ופליטות המזהמים מהרכב
24 בתנאי אמת הנקראת WLTP-Worldwide Harmonised Vehicle Test אשר הוצגה ביוני 2016.
25 בראשון לספטמבר 2018 ה-WLTP הפכה להיות פרוצדורת התקינה המחייבת לכל מכונית נוסעים
26 חדשה שעולה על הכביש, ומיום 1.1.21, על יצרני הרכב ככלל לדווח על צריכת דלק ופליטת זיהום
27 אוויר רק לפי WLTP ואין אפשרות להמשיך לפרסם לפי השיטה הישנה. לאור השינויים שנעשו,
28 פרסם המשרד להגנת הסביבה ביום 3.6.20 הנחיות בדבר גילוי נתוני צריכת דלק וצריכת חשמל מכלי
29 רכב בפרסומות, בהן נקבע בין היתר, כי לאור המעבר לשיטת WLTP יש לציין נתון אחד משולב של
30 צריכת הדלק, ולא בחלוקה לנסיעה עירונית ובינעירונית שהייתה נהוגה לפי ה-NEDC. (העתק
31 ההנחיות בדבר גילוי נתוני צריכת דלק וצריכת חשמל בפרסומות מיום 3.6.20 צורף כנספח 1 לתצהיר
32 רוטקופ) (סעיפים 8-9).

33 רוטקופ העיד מטעם המשיבה כי בהתאם לשיטה שהייתה נהוגה עד ליום 1.1.21, שיטת NEDC,
34 נוסח ה-Disclaimer בפרסומי המשיבה היה כדלקמן:

35 "נתוני תצורות הדלק המופיעים בפרסום זה הינם כפי שהתקבלו מן היצרן, על
36 פי בדיקה בתנאי מעבדה לפי התקן האירופי CE/715/2007 תצורות הדלק בפועל
37 מושפעת מאופן הנהיגה, תנאי הדרך וגורמים נוספים והיא עשויה להיות שונה מן
38 האמור בפרסום זה" (ראו: נספח 3, עמ' 56 לנספחי תשובת המשיבה לבקשת

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

האישור ממנו עולה גם כי תצרוכת דלק – ק"מ לליטר במסלול נסיעה משולב עירוני-
בינעירוני עומדת על 20.4 ק"מ לליטר, הדגשות שלי – א.פ.).

בהקשר זה רוטקוף הצהיר כי הסיבה לכך שנתוני צריכת הדלק נמדדים בתנאי מעבדה לפי
קריטריונים אחידים היא כדי לנטרל גורמים משפיעים, כגון סגנונות הנהיגה, תוואי הדרך, משקל
הנוסעים והכבודה ברכב, פעולת מיזוג האוויר וכולי, על מנת שלצרכן תהיה היכולת להשוות בין
תצרוכת הדלק והשפעה על זיהום אוויר בין כלי הרכב השונים במבחן הנערך בתנאים זהים ועדותו
לא נסתרה.

לאחר שינוי השיטה משיטת NEDC לשיטת WLTP, הנוסח החדש של ה-Disclaimer (נספח 2, עמ'
53 לתשובה לבקשת האישור), מציין כך:

**"נתוני היצרן עפ"י בדיקת מעבדה, תקן EC/715/2007-2018/1832 עם זאת,
צריכת הדלק מושפעת מאופן הנסיעה. הדרגה מחושבת לפי תקנות אוויר נקי
(גילוי זיהום אוויר מרכב מנועי בפרסומת) התשס"ט 2009" (שם גם כתוב כי
צריכת דלק (ליטרים ל-100 ק"מ) משולב היא 6 ליטר ל-100 ק"מ כלומר 16.66 ק"מ
לליטר – א.פ.) (עמ' 89, שו' 7-9).**

רוטקוף אישר כי לפי השיטה שהייתה מקובלת בישראל עד 1.1.21 לרכב בענייננו הייתה צריכת דלק
של 20.4 קילומטר לליטר משולב ואילו לפי השיטה החדשה WLTP מיום 1.1.21, נתון הצריכה
המשולב הוא בעצם 16.3/16.6 קילומטר לליטר, כלומר, קטן ב-20% ק"מ לליטר מהחישוב על פי
השיטה הקודמת בתנאי מעבדה. עם זאת, לטענתו של רוטקוף, הניתוח האמור הוא לא בדיוק על
אותו רכב (עמ' 76). רוטקוף הסביר בהקשר זה כי המשיבה 1 מחוייבת לפעול לפי הנחיית הרגולטור
(עמ' 78). עוד העיד רוטקוף ציין כי המשיבה מוסיפה Disclaimer לפי המלצה של עורך דין (עמ' 83).
עדויותו של רוטקוף כאמור לעיל לא נסתרה והיא מהימנה עלי.

המבקש הגיש חוות דעת מומחה מטעמו לפיה תצרוכת הדלק בפועל של הרכב שלו הינה 16.85 ק"מ
לליטר כאשר בחקירתו הנגדית של המומחה עלו מספר הסתייגויות לגבי דרך הבדיקה שלו והנתון
הנ"ל כאשר גם המומחה אישר כי אם תערך בדיקה זהה לשלו לרכב זהה מאותה שנה שעמד באותם
קריטריונים עלולה להיות סטייה של 5% בתוצאות. מדובר בבדיקה פרטית שאינה מדוייקת, בוודאי
לא כמו בדיקת מעבדה, שלא נערכה לפי תקן כזה או אחר שיצרניות רכב אמורות לבדוק, כאשר
המשיבה עצמה אינה יצרנית הרכב, וממילא יש להתייחס לתוצאותיה בזהירות. עדיין, המשיבה לא
הגישה חוות דעת נגדית. בכל מקרה, לפי שיטת המדידה החדשה WLTP מיום 1.1.21 נתון הצריכה
המשולב הוא 16.3/16.6 קילומטר לליטר, כך שחישוב מומחה התובע של תצרוכת הדלק דומה מאוד
לחישוב על פי שיטת המדידה החדשה WLTP, והפער בין שניהם לחישוב תצרוכת הדלק על פי שיטה
הקודמת בתנאי מעבדה NEDC הוא בשיעור קרוב ל-20%, לגבי סוג הרכב של המבקש. נוכח האמור,
איני רואה חשיבות רבה לפרסום של היצרנית מיום 7.6.16 שהמבקש צרף כנספח א' לבקשת האישור

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"צ 60240-12-20 מינצר נ' דוד לובינסקי בע"מ ואח'

תיק חיצוני:

1 ולא למותר לציין בהקשר זה כי המבקש מחק את ההליך נגד המשיבה הנוספת (שסבר בטעות שהיא
2 היצרנית) ולא הוסיף לפעול לאתר ולצרף להליך את היצרנית של הרכב אף שסבר שיש לה מקום
3 בהליך (פרו' 4.11.21), וללא קשר לטענותיו נגד המשיבה בהקשר זה, התנהלותו כאמור לעיל נזקפת
4 לחובתו ובמיוחד כשהוא זה שבחר להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית על סכום תביעה מוערך של
5 כ- 124,000,000 ₪.

6
7 ברור כי מיום 1.1.21 הפרסום של המשיבה של צריכת הדלק לק"מ לפי שיטת המדידה החדשה
8 WLTP קרוב מאוד לנתון תצרוכת הדלק בפועל לפי טענת המבקש בחוות דעת המומחה מטעמו, כך
9 שהלכה למעשה, ברור שמתאריך זה לא קיימת לכאורה טענת הטעיה.

10 עד ליום 31.12.20 משצינה המשיבה במפורש בפרסומיה לפי שיטת NEDC כי מדובר בנתוני צריכת
11 דלק על פי בדיקת מעבדה (פרסום שנעשה על פי חוק) וכי תצרוכת הדלק בפועל מושפעת מאופן
12 הנהיגה, תנאי הדרך וגורמים נוספים והיא עשויה להיות שונה מן האמור בפרסום זה (בדומה לפסקת
13 ה- Disclaimer בהסדרי פשרה שקבלו תוקף של פסקי דין, בטלקאר (10.11.20) ובת"צ (ת"א)
14 1335-05-18 עסיס נ' דלק מוטורס בע"מ (10.3.22)), הטענה כי הדבר עלול להטעות את לקוחות
15 המשיבה היא טענה חלשה וכך גם עילות התביעה הנוספות חלשות.

16
17
18 **17. סוף דבר**
19 נוכח על האמור לעיל, דין תביעתו האישית של המבקש להידחות.
20 בנוסף אני מורה על מחיקת בקשת האישור.
21 המבקש יישא בהוצאות המשיבה בסך של 20,000 ₪.

22
23 ניתן היום, כ"ד אב תשפ"ה, 18 אוגוסט 2025, בהעדר הצדדים.
24

א.ג. שופט

אבי פורג, שופט

25
26